

INTERNATIONAAL
Filosofen over
Erasmus

7

SOCIAAL
Van TBC tot
teelbaltasten

9

STUDENT
Zwerkbal in Leuven

13

CULTUUR
Blokken op Bloc
Party of Mozart?

16

Beeld — Studenten spelen met water

Elk jaar organiseren verschillende kringen een kiesweek voor de verkiezing van de nieuwe presidia. Ekonomika organiseert dan een groots waterbal-lonnengevecht om zo de zomer met een knal in te zetten. (Foto: Vincent Peeters)

EERSTEJAARS MAKEN KENNIS MET STUDENTENKRANT

Veto, voor en door studenten

Welkom! Die overheerlijke studententijd is eindelijk
aangebroken. Tussen het fuiven en blokken door biedt
Veto je een kritische blik op al het studentennieuws.

RODERIK DE TURCK

Veto is de onafhankelijke studentenkrant van de KU Leuven. Elke week kan je al het studentennieuws op de voet volgen. Soms steenhard, soms boterzacht en altijd kritisch. Steeds proberen wij het antwoord te vinden op jullie meest prangende vragen. Waarom die besparingen? Wat zijn de gevolgen? Hoe zit het met de prijsstijgingen van Alma? Wat zijn de leukste theaterstukken?

WTF Veto?

Via onze site (www.veto.be) en een van de 9.000 exemplaren die wekelijks verspreid worden, houdt Veto je op de hoogte. Om al dat nieuws te structureren bestaat Veto uit vijf katernen. Als eerste katern brengt Onderwijs je een overzicht van alle veranderingen in het onderwijslandschap. Waarom is het inschrijvingsgeld gestegen? Hoe zit

vendien gunnen collega-studenten uit verre landen je een blik in hun leefwereld.

Daarnaast is er de rubriek Sociaal. Hierin lees je hoe het zit met de cursusdiensten, waarom studentenrestaurant Alma haar prijzen al dan niet verhoogt en of fietsverhuurder Velo wel op het rechte pad blijft. Ook informeert de katern u over genderongelijkheid, duurzaamheidsbeleid en nog veel meer.

Voor het meer studentikoze nieuws kan je terecht in de katern Student. Nieuws over de fakbars en de studentenkringen, wat de beste drankspelletjes zijn en hoe studenten zich door het leven slepen, worden in deze katern gebracht.

Ten slotte vindt de culturele meerwaardezoeker zijn gading in de vierde katern: Cultuur. Recensies van theaterstukken en optredens, interviews met kunstenaars van allerlei disciplines zijn hier te vinden.

Een krant als Veto is echter veel meer dan alleen schrijvers. Fotografen en cartoonisten zetten zich elke week in om al de inhoud op een creatieve manier vorm te geven. Elke week krijgen ze in ScherpGesteld de kans om hun creatieve impulsen de vrije loop te laten.

En jij?

Veto bestaat uit vrijwilligers. Zonder een hechte band en een gedeelde liefde voor journalistiek, draait elke krant vierkant. Daarom richten wij ons tot jou: Heb je een vlotte pen en een kritische blik? Teken je graag cartoons of doe je niets liever dan een hele dag door fotograferen? Bij Veto kan je dat talent verder ontplooiën! Elke vrijdag om 16u op de eerste verdieping van 's-Meiersstraat 5 houden wij onze redactievergadering. Iedereen is daar welkom.

De redactie verdeelt er de onderwerpen. Als je interesse hebt, kan je zelf beslissen wat en hoeveel je schrijft. Het maakt ons niet uit of je één keer in het jaar komt schrijven of elke week drie artikels opneemt. Wij zien iedereen even graag komen. Ervaring is geen must, we helpen je verder.

Uiteindelijk zijn ook coryfeeën als Stef Wauters (VTM Nieuws), Walter Pauli (Knack) en Maarten Goethals (De Standaard) bij Veto begonnen als enthousiaste nieuwelingen. Niet iedereen wordt beroemd, maar het staat vast dat meewerken aan Veto sowieso een verrijking is. Als medewerker bij Veto leer je ongelooflijk veel bij, maar bovenal maak je vrienden voor het leven. Samen een krant maken, dat scheidt een band die weinigen onberoerd laten. Kom eens af. Misschien beleef je wel de meest onvergetelijke momenten uit je studententijd met ons.

**Misschien beleef je wel de meest
onvergetelijke momenten uit je
studententijd met ons**

Werk het duurzaamheidsbeleid van Leuven? Kortom, alle ontwikkelingen in onderwijs, het studentenleven en het cultuurlandschap lees je in Veto.

Dit eerste nummer biedt een overzicht van artikels uit de vorige jaargang, alsook wat nuttige informatie om het jaar goed in te zetten en tot slot een warme oproep voor mensen die willen meewerken aan deze prachtkrant.

het met de herindeling van het academiejaar? Of die tweejarige masters? Hoe ziet de machtsstructuur van de KU Leuven er uit? De rubriek Onderwijs wijst u de weg uit het doolhof van overlappende machtsstructuren en onduidelijke regelgevingen.

Als tweede is er de katern Internationaal. Er wordt onderzocht wat een erasmuservaring nu precies inhoudt en waar het internationaal beleid van de KU Leuven staat. Bo-

ABONNEER ONLINE

www.veto.be/inschrijven

Ontvang wekelijks de veto in je inbox.

Debat

Opinie

Splinter

Dubbel zo hard vechten

Dat ik in de pen kruip, is eerder ongebruikelijk. In de twee jaar dat ik al werk voor Veto is de fotocamera altijd al mijn *weapon of choice* geweest. Om het volgende aan te kaarten ruil ik mijn geliefde venster op de wereld graag even voor mijn tekstverwerker.

Op het eerste gezicht zie je niets aan mij, buiten een gepassioneerde fotograaf, een politieke wetenschapper in spe en een grote film liefhebber. En, oh ja, ik heb een functiebeperking. In mijn ogen slechts een klein deeltje van wie ik ben, maar de impact op mijn leven en persoonlijkheid is groot.

Starende blikken en schoolgenoten die "mongool" naar me riepen, ze hebben hun effect gehad. Ook vandaag ben ik soms nog terughoudend en wantrouwig. Ik val stil bij mensen die mij niet kennen. Ik kan onzeker zijn over mijzelf.

Tegelijk heeft mijn beperking mij gedwongen om creatieve oplossingen te bedenken voor dagelijkse problemen. Elke kleine, praktische overwinning bewijst mijn zelfstandigheid. Zo vind ik de wilskracht om mij elke dag tegenover iedereen te bewijzen. Zijn er nog zaken waarmee ik meer moeite heb dan een gezonde persoon? Absoluut, en die zullen er altijd zijn. Maar heb ik je medelijden nodig? Nee.

Alles wat ik van jou nodig heb, is een kans om die gruwelijke vooroordelen over mensen met een functiebeperking te weerleggen. Het moet nu immers duidelijk zijn dat ik gevormd ben door mijn verleden, maar ook in het heden ondervind ik hoe hardnekkig vooroordelen kunnen zijn.

Ik vind het spijtig dat er een beeld bestaat dat alle "gehandicapten" in een rolstoel zitten en constant verzorging nodig hebben. Het tegendeel is waar. Er bestaan zoveel gradaties. De ene beperking is de andere niet.

Daarom wil ik je laten zien hoe slim, sterk en gevat ik kan zijn. En vooral wat voor een vechter ik ben. Natuurlijk kan ik bij elke tegenslag in een hoekje zitten huilen. Helaas helpt dat mij en mijn omgeving geen meter vooruit.

Vechten, dat is de enige optie. Ook al moet ik dubbel zo hard knokken voor wat ik wil bereiken in mijn leven. Ook al ben ik dat soms grondig beu. Ik zet door.

Ik heb vaak ervaren dat kinderen wreed zijn en volwassenen onwetend. Gelukkig weet ik ook dat er altijd mensen zullen zijn die mij graag zien. Zij hebben mij een tweede kans gegeven om een eerste indruk te maken. Ze verlichten een verleden van kinesitherapie, ergotherapie en andere -pieën. Ze zijn een verademing na nachtenlang de pijn van mijn beenbeugels te hebben verbeterd.

Voor mezelf en voor de mensen die mij eindeloos steunen probeer ik het advies van Stephen Hawking op te volgen. "My advice to other disabled people would be: concentrate on things your disability doesn't prevent you doing well and don't regret the things it interferes with. Don't be disabled in spirit as well as physically."

Dank voor je tijd, lieve lezer. Ik kruip terug achter mijn camera om te doen wat ik het liefste doe. Omdat ik weiger om mij te laten definiëren door mijn spraakgebrek en verzwakte spieren. Omdat ik zoveel meer ben dan mijn "handicap".

KALINA DE BLAUWE

De Splinter bevat de persoonlijke mening van een schrijver. Ze bevat niet de mening van de redactie.

#veto debat

Maakt piraterij de tv-industrie kapot?

Het recente lek van vier nieuwe afleveringen van tv-serie Game of Thrones toont nog maar eens aan dat het klassieke televisiemodel afbrokkelt. Is dat de schuld van piraten, of moet de industrie zich simpelweg aanpassen aan veranderde omstandigheden? **KORNEEL DE SCHAMP**

Isabelle Geeraerts (Telenet)

"Als een serie, zoals Game of Thrones, zeer veel *gepirateerd* wordt wil dat ook zeggen dat het over het algemeen een zeer populaire serie is. Hij staat ook bij ons in de top drie."

"Maar als op een bepaald moment iedereen gaat pirateren, dan maak je het model natuurlijk kapot. Dan is er geen Game of Thrones meer. Als het model stuk is, kan er geen *content* meer gemaakt worden. Maar dat is op dit moment volledig theoretisch en zeker nog niet aan de orde."

"De keuze om al dan niet wekelijks met één aflevering te komen is natuurlijk een die ook door het productiehuis wordt gemaakt. Er zijn ook series die zeker in één keer beschikbaar worden gesteld. Met Telenet komen we binnenkort met een eigen serie, *Chaussee d'Amour*, waarvan alle afleveringen in één keer beschikbaar zullen worden gesteld. We zien dat het *bingewatchen* zeer populair is, mensen willen zien wat ze willen, waar ze willen. Het is de keuze van HBO om wekelijks één aflevering ter beschikking te stellen."

"**Piraterij is illegaal, maar als internetprovider zijn wij nog geen internetpolitie.** Wij sluiten enkel een website af op bevel van de onderzoeksrechter. Content downloaden via torrents is illegaal, en de overheid kan niet genoeg doen om dat te stoppen. Maar het is niet aan ons om het te stoppen."

Thomas De Clercq (LVSU Leuven)

"Volgens mij maken downloads de tv-industrie absoluut niet kapot. Enerzijds zijn illegale downloads niet noodzakelijk een verlies van inkomsten. "Als iemand iets niet had kunnen downloaden, had die dat wel gekocht", hoor je. Dat is een foute redenering. Het is niet gegarandeerd dat de downloader ook effectief het product zou kopen. **Piraterij is enkel een verlies van hypothetische inkomsten.** Aan de andere kant, in het geval van Game of Thrones, is het een publiek geheim dat de makers het niet zo erg vinden dat ze de meest getorrente serie zijn, omdat ze ook één van de meest bekeken series zijn. Misschien is het een vorm van gratis reclame, omdat het op die manier zich veel sneller verspreid onder een veel loyalere publiek."

"Om te beginnen moeten we af van het idee dat intellectueel eigendom iets is dat perfect moet afgedwongen worden op alles dat wordt gecreëerd. Op die manier beperk je een goed dat helemaal niet schaars is. Er wordt iets gekopieerd, maar het originele bestand blijft op dezelfde plek staan. Het is niet zoals een auto stelen. Netflix bewijst dat het winstgevend kan zijn, terwijl ook hun series illegaal te bekijken zijn. Misschien is dat een teken dat hun model wel werkt."

"Ik volg de serie niet, maar ik denk wel dat ik ze zou downloaden, al is het maar omdat ik ze zou kunnen bekijken waar ik ze wil, bijvoorbeeld op de trein, en niet enkel in de zetel. Misschien moeten de tv-zenders daar wat over nadenken, dat het *on-demand* verhaal overal en altijd steeds belangrijker wordt. Zeker bij jonge kijkers."

Lezersreacties

Robbe Wulgaert (via Facebook): "Piraterij is vaak een toevlucht wanneer distributie achterloopt. Vorige jaren duurde het maanden tot de afleveringen hier uitgezonden werden. Nu werd de release in 170 landen (they say) uitgezonden. Piraterij zal er altijd zijn. Maar dit lek door een van de journalisten was echt laag."

Mauro Nada Nihil (via Facebook): "Distributie via het internet is wat de drukpers was voor de middeleeuwen. Als de industrie niet aanpast dan zal ze eindigen zoals de middeleeuwse manuscript kopiisten."

Jeroen Baert (via Facebook): "Home taping ging de muziekindustrie kapot maken. VHS-recorders gingen de filmindustrie kapot maken. Et cetera. Maak je content betaalbaar en overal ter wereld tegelijkertijd beschikbaar (ik zou zeggen, kijk naar het succes van Netflix, maar ook daar zijn nog regiobeperkingen op), dat is je anti-piraterijplan. Bedrijven die een ander model nastreven zullen snel de gevolgen voelen."

€890 wordt jullie inschrijvingsgeld

Vanaf volgend jaar betaal je 890 euro inschrijvingsgeld aan hogescholen en universiteiten. Dat vernam de redactie van Veto uit goede bron en werd hen bevestigd door minister van Onderwijs Hilde Crevits (CD&V).

KORNEEL DE SCHAMP

Het inschrijvingsgeld stijgt van 620 euro naar 890 euro. Dat betekent een verhoging met 43 procent. Daarmee blijft het bedrag lager dan eerder genoemde cijfers. Die schommelden rond de 950 euro.

Volgens minister van Onderwijs Hilde Crevits (CD&V) is dat een bewuste keuze. "We willen verhoudingsgewijs laag blijven in Europa, omdat we het hoger onderwijs democratisch willen houden. Met onze hoge belastingsdruk mogen we niet te veel vragen. Dit is een haalbare verhoging."

Het Vlaamse inschrijvingsgeld zal iets hoger liggen dan het Waalse tarief, dat afklokt op €835. Crevits benadrukt dat het om een regeringsvoorstel gaat. Het Vlaamse parlement moet er dus nog over stemmen.

zen voor een lager bedrag ondanks druk om het tegenovergestelde te doen. Daarnaast behouden we duidelijk sociale correcties."

Beurstarief behouden

Bijna-beursstudenten zullen voortaan 470 euro in plaats van 410 euro betalen. Het gezinsinkomen van bijna-beursstudenten ligt net te hoog om aanspraak te kunnen maken op een beurs. Daarom genieten ze een lager inschrijvingsgeld. Crevits: "De groep mensen die van dat statuut geniet wordt wel uitgebreid. De grens van het in rekening genomen gezinsinkomen stijgt van 1500 euro naar 3000 euro. Daardoor zal een aantal mensen die het nodig hebben hun inschrijvingsgeld zien dalen van 620 euro (*het huidige tarief voor niet-beursstudenten, red.*) naar

"Iedereen kon hier mee leven"

HILDE CREVITS (CD&V, MINISTER VAN ONDERWIJS)

In tegenstelling tot eerdere berichten mogen de instellingen niet zelf de hoogte van hun inschrijvingsgeld bepalen. "We wilden geen concurrentie tussen instellingen met verschillende prijzen, vandaar dat de ministerraad dit heeft bepaald. We hebben bewust geko-

470 euro. We vermoeden dat die groep zal verdubbelen van 2000 naar 4000 studenten, maar dat zal afhangen van de aanvragen."

Voor beursstudenten stijgt het bedrag niet. Zij blijven 105 euro inschrijvingsgeld betalen. Het aantal beurzen wordt niet uitge-

Studenten protesteren tegen de besparingen in het hoger onderwijs en een hoger inschrijvingsgeld. Ze bedelen langs het parcours van de stoet der togati tijdens de opening van het academiejaar.

Foto Karolien Wilmots

breid maar blijft stabiel. Crevits: "Voor de beursstudenten verandert er niets. De beurzen gaan ook niet omhoog, maar hun inschrijvingsgeld blijft wel hetzelfde."

Ook verandert het mechanisme achter het inschrijvingsgeld. Vroeger was er een vaste sokkel van 62 euro, met een extra kost van 9 euro per studiepoint. Zo kom je op 620 euro. Die vaste sokkel wordt nu opgetrokken naar 230 euro, waar dan 11 euro per studiepoint wordt bijgeteld. Crevits: "Daardoor willen we stimuleren dat studenten toch een minimum aantal studiepunten opnemen." Ook bij de bijna-beursstudenten wordt die vaste kost 230 euro. Beursstudenten betalen sowieso nooit meer dan 105 euro.

Met deze verhoging blijft men nog altijd onder de symbolische grens van de 1000 euro. Toch vroegen de voorbije weken al verschillende instellingen om een hoger bedrag. Zo liet Toon Martens, de directeur van de KH Leuven en voorzitter van de Vlaamse Hogescholenraad (VLHORA) in Veto optekenen dat 1000 euro bijlange niet genoeg zou zijn om de aangekondigde besparingen op te vangen. "In de voorbije vijf jaar zijn we al met meer dan 900 euro per student gezakt. Dat is op rekening gekomen van het personeel en de instelling. Als we nog verder achteruitgaan, zullen we dat inderdaad aan de studenten moeten doorrekenen. We zitten financieel op het bot." (*Zie Veto 4101*)

De studenten voerden de voorbije weken sterk protest tegen de besparingen in het hoger onderwijs en tegen een verhoging van het inschrijvingsgeld. Het orgelpunt was een betoging in Brussel op twee oktober. Ze klaagden toen dat ze niet gehoord werden. Crevits: "We hebben naar alle partijen proberen te luisteren. Zo zijn we op dit cijfer terecht gekomen. Iedereen kon hiermee leven." De studenten kondigden ondertussen een nieuwe actie aan op 19 november. Het valt af te wachten hoe deze verhoging bij hen zal vallen.

Ondertussen bespaart de regering voort. Lees op pagina 5 hoe de zwakste studenten alsnog hard getroffen worden.

Slechte studenten geweigerd na eerste jaar

De plannen van de KU Leuven om studenten die te slecht scoren in hun eerste jaar te weigeren voor een herinschrijving zitten in de laatste fase en kennen een breed draagvlak.

KORNEEL DE SCHAMP

Het voorstel om slecht scorende studenten te weigeren kwam oorspronkelijk vanuit de rechtenfaculteit (*zie Veto 4019*). Ondertussen werkte de werkgroep Onderwijs- en Examenreglement (OER) een voorstel uit voor de hele KU Leuven.

Concreet zou men studenten weigeren als die na de herexamens van het eerste jaar minder dan 20 of 30% Cumulatieve Studie-efficiëntie (CSE) halen. Dat percentage geeft de verhouding weer tussen het aantal studiepunten dat je opnam en het aantal studiepunten waarvoor je slaagde.

Een CSE van 30 procent komt neer op het behalen van 18 studie-

punten, ongeveer drie of vier vakken. Haal je dat niet, dan word je voor een jaar geweerd uit die opleiding.

Vicerector Onderwijsbeleid Didier Pollefeyt is alvast overtuigd van het nut. "Er zijn veel te lage slaagcijfers in alle bacheloropleidingen. We willen studenten sneller laten heroriënteren, op het moment dat hun slaagkansen quasi onbestaande zijn. Bovendien hebben we harde empirische evidentie: van deze groep kunnen we met grote waarschijnlijkheid zeggen dat ze geen diploma zullen halen."

Geldverlies

Pollefeyt baseert zich op cijfers die verzameld werden door zijn diensten. Die schetsen een hallucinant

Voor degenen die onder de 20 procent zaten, is dat zelfs 5,6 procent.

Concreet komt het er op neer dat 7 van 252 studenten onder

Ongeveer een vierde van de eerstejaars zit onder de 30 procent CSE

beeld. Ongeveer een vierde van de eerstejaars zit onder de 30 procent CSE. Van degenen die zich herinschrijven, haalt uiteindelijk 6,5 procent een bachelordiploma.

de 20 procent hun diploma in die richting haalden, en 13 op 345 bij CSE onder de 30 procent.

Vervolg op pagina 4.

Onderwijs

DUBBELINTERVIEW NIEUWE VOOR- EN ONDERVOORZITTER STUDENTENRAAD KU LEUVEN

“Je gaat niet met je pint in de Onderwijsraad zitten”

Als kersvers verkozen voorzitter en onder-voorzitter van de Studentenraad KU Leuven vertegenwoordigen Marijke Vanderschot en Joris Gevaert volgend academiejaar 57.071 studenten. Niet zo'n makkelijke opdracht, zo blijkt.

RODERIK DE TURCK

De terugkoppeling naar de studenten verloopt vaak heel moeilijk. Veel studenten weten niet waar de Studentenraad KU Leuven (Stura) mee bezig is en hoe ze nu eigenlijk vertegenwoordigd worden. Hoe gaan jullie dat aanpakken?

Joris Gevaert: «Voor ons is het belangrijk dat wij communiceren tot aan de facultaire overlegorganen en de POC's (*de Permanente Onderwijscommissies nemen beslissingen op het niveau van de opleiding, red.*). Die vertegenwoordigers moeten weten wat er gaande is. De gewone studenten op de hoogte houden vinden wij de taak van het facultaire overlegorgaan. Het is belangrijk dat een rechtenstudent weet dat VRG hem of haar vertegenwoordigt. Dat die student ook weet dat de Studentenraad bestaat, dat vinden wij minder belangrijk. Wij willen die facultaire overlegorganen dus zo goed mogelijk ondersteunen, maar het is niet aan Stura om met campagnes studenten direct te bereiken.»

Er bestaat bij sommige studenten de perceptie dat jullie meer manager zijn dan student. Te veel bestuurder en te weinig vertegenwoordiger. Is dat onterecht en hoe keren jullie het tij?

Vanderschot: «Ik vind dit geen gemakkelijke vraag. Enerzijds is

het wel nodig om een bestuurdershouding aan te nemen, als je kijkt naar het vergaderritme dat wij moeten volgen. Er wordt ook verwacht dat je een serieuze indruk geeft. Het is een hoog niveau waar je op meewerkt en dan moet je het studentenleven wat verlaten. Je gaat niet met je pint in de Onderwijsraad zitten.»

Gevaert: «Ik denk dat er een verschil is binnen Stura. De mensen die in de Onderwijsraad zitten zijn echte vertegenwoordigers. We moeten ook naar buiten brengen dat zij echt met inhoudelijke dossiers bezig zijn. Op de hogere niveaus zoals de Academische Raad en het Gemeenschappelijk Bureau is het politieke spelletje belangrijker. Dan moet je wat meer bestuurder zijn.»

Invloed

Hebben jullie wel echte invloed? Bij dossiers als de verhoging van het inschrijvingsgeld was de reactie lauw en hebben jullie acties weinig uitgehaald.

Gevaert: «Stura heeft heel veel moeite gedaan, maar de Algemene Vergadering (*het parlement van de studentenvertegenwoordigers, red.*) was enorm verdeeld. Dat is een probleem, we hadden maar de helft van de studenten mee. Het leefde blijkbaar niet.»

Vanderschot: «Het kan ook zijn dat we in een tijd leven waar studenten eenvoudigweg niet meer op straat willen komen.»

Gevaert: «Tja, als de rest mislukt kunnen we altijd kasseien

gooien door de ruiten van het rectoraat.» (*lacht*)

Is de studentenvertegenwoordiging niet te reactief? Jullie volgen de agenda van de universiteit. Moet er niet zelf gekeken worden naar wat leeft bij studenten?

Vanderschot: «De voornaamste reden daarvoor is tijdsgebrek. Als een hervorming als COBRA (*recent voorgestelde onderwijs-hervorming, red.*) voorgesteld wordt, dan moeten we allemaal in actie schieten. Beleidsplannen moeten allemaal doorgelezen worden en op elk niveau besproken worden. Als je alle grote dossiers waar we aan meege- werkt hebben optelt, dan zijn we wel goed mee met wat er gebeurt aan de universiteit. We hebben

Joris Gevaert wordt volgend academiejaar ondervoorzitter, Marijke Vanderschot wordt volgend academiejaar voorzitter. Samen met de rest van de Studentenraad vertegenwoordigen ze alle studenten van de KU Leuven.

Foto: Karolien Wilmots

soms echter te weinig tijd om zelf dossiers samen te stellen. Stura bestaat nog maar twee jaar, het is belangrijk dat onze vertegenwoordiging goed werkt. Discussies als die over de campusstemmen zijn niet hip, maar wel nodig vooraleer we proactief kunnen beginnen te werken.»

Jullie erkennen hier een belangrijke lacune?

Gevaert: «Ja, dat is ook een lacune die we volgend jaar willen oplossen. Er komt hiervoor een strategisch comité. Dat bestaat uit voormalige en huidige bestuurders die actief gaan nadenken over zaken die verschillende jaren overspannen. Wat democratisch onderwijs betekent is hier een mooi voorbeeld van. We doen voortdurend aan zelfreflectie.»

“Als het allemaal mislukt, kunnen we nog altijd kasseien gooien door de ruiten van het rectoraat”

JORIS GEVAERT (TOEKOMSTIG ONDERVOORZITTER STURA)

Vervolg van pagina 3.

Slechte studenten geweigerd na eerste jaar.

Haal je meer dan 30% dan schieten je diplomakansen de lucht in: bij 40 procent CSE haalt al 16 procent van de heringeschrevenen uiteindelijk zijn bachelordiploma.

De algemene vergadering (AV) van de Studentenraad KU Leuven besloot vrijdagavond het voorstel te steunen en te gaan voor een beperking van 30 procent.

Marijke Vanderschot, mandataris in de Onderwijsraad voor de Studentenraad KU Leuven en lid van de werkgroep OER, legt uit. “We hebben de cijfers voorgelegd en de AV vond zo'n grens redelijk. Enkele faculteiten gingen voor 20 procent omdat 30 procent hen te streng leek, maar zij waren in de minderheid. De grens is duidelijk gekozen: boven de 30 procent zijn er te veel mensen die uiteindelijk

wel een diploma in die richting zouden behalen.”

Of de maatregel financiële voordelen zal hebben, valt af te wachten. Door het systeem van onderwijsfinanciering, waarbij universiteiten geld krijgen voor elk studiepoint opgenomen door eerstejaars, verliest de KU Leuven mogelijk het geld van de gebuise eerstejaars die vroeger een jaartje mochten bissen. Pollefeyt: “We verliezen mogelijk geld door deze maatregel. Maar we gaan volop voor kwaliteit. Omdat we minder moeten investeren in studenten die het niet kunnen halen, kunnen we tijd en middelen herinvesteren in studenten die het wel zouden halen.”

Weinig weerstand

Waar het voorstel van de rechtenfaculteit vorig academiejaar nog op hevige tegenkanting stuitte, lijkt de kritiek in het licht van de cijfers nu te verstommen. Pollefeyt: “Er is een breed

draagvlak voor deze maatregel. We hebben liever dat studenten vooruitgang boeken door succeservaringen dan dat ze voortdurend verder afzakken in het watervalsysteem.” “We hebben de grens gelegd op dat punt dat zoveel mogelijk winst en zo weinig mogelijk verlies met zich meebrengt,” besluit de vicerector.

Bovendien hoeft het daar niet te eindigen voor diegene die vroeger uiteindelijk wel een diploma had gehaald, aldus Pollefeyt. “We hopen dat een aantal studenten alerter zullen studeren, en dat die groep van zes procent minder risico's gaat nemen. Zo zullen we dat procent naar beneden kunnen halen. Het is ook niet zo dat we mensen definitief gaan uitsluiten. In tweede instantie kunnen ze via zalmtrajecten (*waarbij je bescheiden begint en steeds opklimt, red.*) en schakelprogramma's eventueel later een universiteitsdiploma halen.” Er komen uitzonderingen voor studenten die wegens over-

macht, zoals ziekte of een overlijden, niet aan de benodigde studiepunten raken.

Bij de studenten viel weinig kritiek te merken op het voorstel tot een bindend studieadvies. Vanderschot: “De cijfers spraken voor zich. Met deze maatregel kunnen onsuccesvolle studenten zich tij-

gel die eerstejaars hopelijk zal aanmoedigen harder te werken, waardoor er meer mensen over die grens van 30 procent CSE zullen raken.”

Johan Verberckmoes is één van de vicedecanen die deze week in de Onderwijsraad moet beslissen over het voorstel. “We hou-

“De grens ligt op het punt dat zoveel mogelijk winst, en zo weinig mogelijk verlies met zich meebrengt”

DIDIER POLLEFEYT, VICERECTOR ONDERWIJSBELEID

den vast aan de openheid van ons onderwijs, maar het is nodig dat deze maatregelen tenminste onderzocht worden. Een duidelijke studieuurvertraging is zichtbaar, en heel veel studenten buien in het eerste jaar.”

Waarom de besparingen de zwakste studenten **dubbel** treffen

Nu de architectuur van de besparingen stilaan bekend wordt, lijken sociaaleconomisch zwakkere studenten steeds meer het grootste slachtoffer te zijn. Zo breekt minister van Onderwijs Hilde Crevits (CD&V) haar belofte om de zwakkeren te sparen. **KORNEEL DE SCHAMP, THOMAS CLIQUET EN TOBIAS GEERINCKX-RICE**

1 | Aanmoedigingsfonds verdwijnt

Afgelopen week berichtten *Veto* en *Schamper* reeds online over de besparingen op studentenvoorzieningen. Die studentenvoorzieningen of StuVo's bestaan voornamelijk uit sociale diensten voor studenten zoals de studentenrestaurants van Alma of gesubsidieerde residenties, die voornamelijk voordeel bieden aan de financieel zwakkere studenten. Daar moeten de instellingen nu zwaar op besparen.

Vicerector Diversiteit Katlijn Malfliet ziet ook enkele voordelen aan het verdwijnen van het AMF

Nu blijkt dat ook het aanmoedigingsfonds (AMF) wordt afgeschaft. Dat fonds voorzorg in geld voor universiteiten en hogescholen om te investeren in diversiteit en gelijke kansen. Via een aantal regels probeerde de Vlaamse regering zo investeringen aan te moedigen. De instelling moest bovendien voor elke euro die het uit het fonds haalde zelf één euro bijleggen.

De 6,5 miljoen euro van het fonds gaat nu naar de basisfinanciering. Daardoor

“Vanuit ons maatschappelijk engagement gaat er sowieso aandacht naar diversiteit”

TOON MARTENS (DIRECTEUR KHL)

“We zijn blij dat we nu zelf prioriteiten kunnen stellen”

RIK TORFS (RECTOR KU LEUVEN)

dreigen de doelstellingen van het fonds verloren te gaan. Het voorlopig ontwerpdecreet rond de financiering van het onderwijs dat *Veto* in handen kreeg, is daarover duidelijk. “De bepalingen in verband met het aanmoedigingsfonds zijn niet langer relevant en worden met dit artikel opgeheven met ingang van 1 januari 2015.”

Volgens het decreet maken de doelstellingen immers deel uit van de maatschappelijke opdracht van elke onderwijsinstelling. De vraag blijft of dit geld niet zal gebruikt worden om het gat in de begroting van vele instellingen dicht te rijden.

Geen rouw

De verschillende instellingen lijken weinig te rouwen om de afschaffing. Er lijkt opluchting te zijn over de vermindering van de administratieve last, maar zowel de KU Leuven als de Katholieke Hogeschool Leuven (KHL) benadrukken dat ze blijvend aandacht zullen besteden aan diversiteit. KU Leuvenrector Rik Torfs: “We zijn blij dat we als universiteit nu zelf prioriteiten kunnen stellen. We zoeken hoe we de activiteiten gefinancierd uit het AMF op een andere manier kunnen verderzetten. Het is niet zo dat we er plots geen aandacht meer aan zullen besteden.”

Toon Martens, directeur van de KHL en voorzitter van de Vlaamse Hogescholenraad (Vlhora), treedt Torfs bij. “Vanuit ons maatschappelijk engagement gaat er sowieso aandacht naar diversiteit. Dat stopt niet als de overheid ons geen doelstellingen meer zou opleggen.”

De KU Leuven zelf haalde €800.000 uit het fonds in 2014. Vicerector Diversiteitsbeleid Katlijn Malfliet nuanceert. “We moeten bekijken hoe we de middelen van het AMF gaan opvangen. Een derde van alle generatiestudenten heeft een diversiteitskenmerk zoals migratieachtergrond en functiebeperking. Het is zelfs mogelijk dat we voor een betere situatie komen te staan, omdat we nu vanuit onze autonomie kunnen kiezen voor een diversiteitsbeleid. Vroeger onderwierp de overheid ons aan een aantal criteria, waardoor we niet altijd het beleid konden voeren dat we zelf wilden.”

2 | Studentenvoorzieningen op droog zaad

Op studentenvoorzieningen moet de KU Leuven €635.000 inleveren. Dat op een totaalbedrag van €8,9 miljoen, oftewel een besparing van bijna acht procent. Voor de campus Leuven zelf zou het gaan om €475.000. De Studentenraad KU Leuven is er alvast niet over te spreken. “Het is rampzalig. De minister (*minister van Onderwijs Hilde Crevits (CD&V), red.*) beweerde dat beursstudenten niet geraakt zouden worden, maar dat kan ze nu niet langer volhouden. De logica van deze besparingen is ver te zoeken. De overheid zoekt overal geld waar geld te zoeken valt. Dit wordt niet meer besparen, maar overleven,” stelt Andries Verslyppe, voorzitter van de Studentenraad KU Leuven.

Niet alleen de KU Leuven, maar ook andere universiteiten moeten besparen op studentenvoorzieningen. De UGent zou €530.000 moeten inleveren. Samen met de KU Leuven leveren zij dus de grootste inspanning. De Universiteit Antwerpen zou €116.000, de Vrije Universiteit Brussel €165.000 en de UHasselt €72.000 afdragen. Ook de hogescholen worden getroffen.

De besparingen voor de KU Leuven en de UGent lopen zo hoog op omdat het groeppad herbekeken wordt. Beide instellingen krijgen per student al jarenlang minder middelen voor studentenvoorzieningen dan de drie andere universiteiten. Om deze historisch gegroeide scheefte te corrigeren, besliste de wetgever vorig jaar een groeppad uit te tekenen om dit probleem aan te pakken. Dat groeppad wordt door de nieuwe Vlaamse regering afgeschaft.

Studentenkoepel

Rector Torfs begrijpt de logica niet. “Het is er natuurlijk op het einde bijgekomen. In de oorspronkelijke plannen was daar geen sprake van. Wij hebben het raden naar wat de politici daar heeft beïnvloed. Misschien denken ze dat het gaat om omkadering en niet het onderwijs zelf, maar dat is heel kortzichtig. Om kwaliteitsvol onderwijs te genieten moet je eerst in staat zijn om er aan deel te nemen.”

“Dit wordt niet meer besparen, maar overleven”

ANDRIES VERSLYPPE (STUDENTENRAAD KU LEUVEN)

Ook de KHL voelt de besparing. Martens: “Het komt neer op 80.000 euro voor de KHL. Dat is toch meer dan het equivalent van één voltijdse kracht die bespaard moet worden. Deze besparing lijkt volledig contradictorisch. Waar we eventueel sociale

KU Leuvenrector Rik Torfs: “Om kwaliteitsvol onderwijs te genieten moet je eerst in staat zijn er aan deel te nemen”

correcties voor het hoger inschrijvingsgeld hadden kunnen doorvoeren via de StuVo-middelen, wordt die kans nu sterk verminderd.”

De discussie over waar het geld exact gehaald moet worden loopt volop. Jan De Vriendt, directeur voor Studentenvoorzieningen aan de KU Leuven: “Het gaat hier om een grote som geld. Dat kan je niet zomaar opvangen door hier en daar wat te besparen. We zullen echt structureel moeten bekijken hoe we kunnen besparen en mogelijk ook nieuwe inkomsten genereren. Dan denken we eventueel aan een zeer beperkte stijging van de huurprijs van de KU Leuvenresidenties, maar daarrond is nog niets beslist.”

Studentenkoepel LOKO, dat gefinancierd wordt met subsidies uit de StuVo-pot, zal moeten besparen. Ook de financiering van *Veto* steunt grotendeels op die subsidies. De Vriendt: “Als we de lijn uit het verleden doortrekken dan zou LOKO vijf procent moeten besparen. Ook daar zijn we aan het kijken of we de besparingen wat meer egaal kunnen maken, en of LOKO dat kan dragen.”

LOKO-voorzitter Karel Van Den Bossche vindt de besparingen schandalig. “Dat dit rechtstreeks aan de studenten wordt aangedaan, is verschrikkelijk. De universiteit wordt nogmaals gedwongen alles zelf op te lossen. Wij moeten nu moeilijke beslissingen gaan nemen in plaats van de regering. LOKO gaat alles goed bekijken om te zien of de studenten niet te veel getroffen worden. Bijvoorbeeld kunnen we eerst kijken of er overbodige uitgaven zijn bij de StuVo's. Het is normaal dat ze ook bij ons gaan kijken, maar onze prioriteit ligt bij het totaalplaatje: de studenten zo weinig mogelijk treffen.”

Internationaal

ACADEMISCHE WERELD BLIJFT BEZORGD OM INTERNATIONALE MOBILITEIT

Franckentaks van de baan voor beursstudenten

Internationale beursstudenten moeten geen extra visumkost of Franckentaks meer betalen. Daarmee wou staatssecretaris Theo Francken (N-VA) meer vluchtelingen terugsturen en opsluiten. De academische wereld haalt opgelucht adem. Al hoopt ze dat alle studenten vrijgesteld worden.

SAM RIJNDERS

De Franckentaks verdwijnt voor internationale beursstudenten. Bij visumaanvragen moesten ook zij die 'nieuwkomerstaks' of 'vreemdelingentaks' van 160 euro betalen. Daarmee wou staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken (N-VA) meer vluchtelingen terugsturen en een gesloten asielcentrum bouwen. De academische wereld reageerde ontsteld (Zie Veto 4119). Ook de omslachtige betaalprocedure was hen een doorn in het oog.

“Men noemt dit zeker voort-schrijdend inzicht?”

MATHIJS LAMBERIGTS
(DECAAN THEOLOGIE EN
RELIGIEWETENSCHAPPEN)

“Er is geen discussie meer over onze beursstudenten. Het kabinet Francken werkt nu aan een wijziging van het Koninklijk Besluit,” bevestigt Kristien Verbruggen, directeur van VLIR-UOS, de in-

teruniversitaire koepel voor ontwikkelingssamenwerking. Een exacte timing ontbreekt, maar ze hoopt op een oplossing tegen de zomer. “Dan begint de administratieve procedure voor 180 nieuwe bursalen voor het volgende academiejaar.” In afwachting betaalt VLIR-UOS de extra visumkosten, als onderwijsinstellingen dat vragen.

Ook Mathijs Lamberigts, decaan van de faculteit Godsgelertheid, is tevreden. “Tussen het rectoraat en de staatssecretaris is er het nodige contact geweest. We zijn blij dat alles herbekeken wordt en dat we terugkeren naar de redelijkheid. Men noemt dat zeker voortschrijdend inzicht?”

Vestzak-broekzak

Waarom de staatssecretaris inbond, is voorlopig onduidelijk. “Wij hebben vooral benadrukt dat het een vestzak-broekzak-operatie was,” zegt Verbruggen. VLIR-UOS zou sowieso de extra visumkost voor beursstudenten betalen en wordt gefinancierd met middelen voor federale ontwikkelingssamenwerking. “De netto-opbrengst voor de Belgische staat zou nul zijn. Misschien had men vooraf beter overlegd.”

Lamberigts verdenkt Francken alvast niet van kwade wil. “Men vergadert erop los en neemt onder tijdsdruk een besluit, zonder

rekening te houden met alle omstandigheden. Zo zal het hier ook gegaan zijn.”

Cynisme

Voor bepaalde academici is de strijd nog niet gestreden. Zij zien de Franckentaks liefst verdwijnen voor alle internationale studenten. Onder andere rector Torfs pleitte daar in Veto voor. Hij wenst nu niet te reageren, om de onderhandelingen te vrijwaren. “We proberen uiteraard deze zaak voor onze studenten tot een goed einde te brengen. Maar meer wil ik daar nu niet over kwijt.” Ook Danny Pieters, vicerector Internationalisering en partijgenoot van Francken, wil niet communiceren.

“Vicerectoren en rectoren uit beide landsdelen volgen het dossier op de voet,” weet Verbruggen. “De werkgroep Internationalisering van VLIR (de interuniversitaire koepel, red.) heeft erover samengezeten, maar er is nog geen unaniem standpunt.” Ook laams minister van Onderwijs Hilde Crevits (CD&V) zou zich zorgen maken over de gevolgen op internationa-

“De opbrengst voor de Belgische staat zou nul euro zijn”

KRISTIEN VERBRUGGHEN
(DIRECTEUR VLIR-UOS)

le samenwerking en mobiliteit.

Die zorgen deelt Vlaams parlements lid Tine Soens (sp.a), die het dossier bij Crevits aankaartte. “Deze taks zal de internationale studentenmobiliteit naar ons land afremmen. Dat is een verlies

voor onze samenleving en dat staat haaks op het Vlaamse onderwijsbeleid. Het is vreemd dat er geen overleg is geweest.” Ze heeft ook haar twijfels bij het doel van Francken. “Het getuigt van nogal wat cynisme om geld van ontwikkelingssamenwerking (de middelen van VLIR-UOS, red.) en geld van nieuwkomers te gebruiken om diezelfde nieuwkomers terug te sturen via een gesloten asielcentrum.” Soens ziet de taks liefst volledig verdwijnen.

“Ik blijf het vreemd vinden dat we onze problemen willen oplossen door mensen van buitenaf

die later hun samenleving grote diensten bewijzen, te belasten,” valt decaan Lamberigts haar bij. Hij blijft ook de omslachtige procedure hekelen. “We zijn door hard werken een internationale universiteit geworden, en dan vragen we plots de hele wereld om hun documenten in het Nederlands op te sturen. Dat blijft onnozel. Ik heb nog niet kunnen vaststellen dat het aantal inschrijvingen voor lessen Nederlands in Indië spectaculair gestegen is.”

Tot slot is ook Lamberigts bezorgd om de internationale mobiliteit, al nuanceert hij. “We doen nog steeds te weinig voor het zuiden. Daar is heel veel potentieel en creativiteit, maar ze hebben een duwtje nodig. Daarom steek ik veel tijd in het verzamelen van geld voor beurzen. Maar ik vind niet dat we een toevloed moeten hebben van mensen uit andere rijke landen omdat ons onderwijs zo goedkoop is. Ik zou er niet voor zijn als mensen uit puur opportunisme ons systeem gebruiken.”

Foto Karolien Wilmots

Speedfriendshipping voor internationale buddy's

Wie vorige week op zoek was naar een internationale vriendschap moest maandagavond in de Universiteitshallen zijn voor het speed friendship event van het Leuvense buddyprogramma.

NIKO WUYTS

Wie zich bij speed friendshipping een snelle toegang tot de beschikbare internationale studenten had voorgesteld, moest toch even op zijn honger zitten. Het evenement ging van start met een presentatie over het buddy project waar de organisatie de aanwezigen met wat cijfers en informatie bekogelde.

Sinds 2005 tracht de KU Leuven internationale en Vlaamse studenten dichter bij elkaar te brengen. Met succes. In tien jaar tijd heeft het buddy project meer dan 2800 studenten bij elkaar gebracht. Dat zijn er gemiddeld dus 280 per jaar. Dat zijn geen cijfers om Badoo of Tinder

mee te beconcurreren, maar de KU Leu-

De KU Leuven is natuurlijk slechts een internationaal datingbureau in bijberoep

ven is natuurlijk slechts een internationaal datingbureau in bijberoep.

Het buddy project geeft Erasmusstudenten bij aankomst de mogelijkheid om onmiddellijk gekoppeld te worden aan een lokale buddy. Hoe de buddy's nadien hun relatie invullen, ligt volledig in de handen van de individuele studenten. Het is echter niet de bedoeling dat internationale studenten hun buddies als persoonlijke assistenten gebruiken. Voor huisvesting, ICT en ISP bestaan er andere diensten.

Theologie is hot

Na de presentatie kon de zoektocht beginnen naar die “Knappe Spaanse of Hippe Amerikaan” (zie Veto 4017). Kandidaat-buddy's kunnen namelijk een voorkeur opgeven voor een vrijgezel of een buddy van een bepaalde nationaliteit.

Deze criteria bleken geen doorslaggevend factor te zijn voor de aanwezige buddy's. De buddies vonden gedeelde interesses en studieprogramma's veel belangrijker. Aan het groot aantal studenten theologie op het evenement kan misschien zelfs worden opgemerkt dat geloof het belangrijkste criterium was.

Het speed friendshipping ging volgens de klassieke formule. Er werd van tafel naar tafel geschuifd om telkens tien minuten - nauwelijks genoeg tijd om hallo te zeggen - te praten met een groepje andere deelnemers. Een opgegeven onderwerp diende als leidraad voor het gesprek, dat even vaak genegeerd als gebruikt werd.

Aan de tafel met meer intieme vragen kwamen vervelende taboes boven. Maar de sfeer zat tot op het einde goed. (Voor zij die het willen weten, onze reporter ging uiteindelijk zonder zijn vurige Spaanse naar huis.)

INTERVIEW SUSAN NEIMAN, JOODS-AMERIKAANS WIJSGEER IN BERLIJN

“Geloof de leugens niet!”

Moreel filosoof en kersvers Spinozaprijswinnaar Susan Neiman over Europa, het levensbelang van reizen, en de uitdagingen van volwassen worden in een kinderlijke samenleving.

TOBIAS GEERINCKX-RICE

U woont nu al 15 jaar in Berlijn. Beschouwt u zichzelf nog als Amerikaan?

Susan Neiman: *(lacht)* «Een lastige vraag. Ik heb inmiddels al een groter deel van mijn leven doorgebracht in Europa dan in de Verenigde Staten. Ik voelde me alvast nooit echt thuis in mijn geboortestad Atlanta. Ik verlangde naar een meer intellectueel en werelds milieu. Europa stelde ik me voor als een plaats waar een vrijer geestelijk leven mogelijk was. Misschien was ik altijd al een beetje Europeaan.»

Volgens het cliché moet een goede Amerikaan in zijn vroege twinties aan een rotvaart door Europa razen, om er dan nooit meer te komen.

Neiman: «Zo'n, euh, uitstapje heb ik ook gemaakt, hoor. Maar wat later kreeg ik een beurs om terug naar Europa te verhuizen, ditmaal voor een jaar. Toen al was het voor mij duidelijk dat onze visie op reizen vaak heel oppervlakkig is, en dat het niets voor mij was. Er is niets mis met een ontspannende vakantie, maar echt “reizen” is voor mij: ergens wonen en de taal leren. Minder dan een jaar is dan tijdverspilling.»

Dat zullen onze vele Erasmuslezers niet graag horen.

Neiman: *(zucht)* «Dat Erasmusprogramma is nog nèt iets beter dan het Amerikaanse equivalent, maar dan enkel omdat het geen complete ramp is. Studies tonen ook aan dat het heel wat minder succesvol is dan men het voorstelt. Studenten krijgen geen inzicht in de taal en cultuur waarin ze terecht komen.»

(fel) «Dat wederzijds begrip is net de belangrijkste uitdaging voor jonge Europeanen vandaag. Europa móét sterker worden. Als ik Nederlanders een uur hoor uitweiden over die domme Belgen – of andersom! – vraag ik me verbouwereerd af: wie zien jullie het liefst de volgende wereldmacht

“Onze bewakers houden ons graag naïef”

worden: een verenigd, sociaal en democratisch Europa? Of China? De keuze is aan jullie.»

«Vertrouwdheid met een andere cultuur is ook nodig om niet enkel de wereld, maar ook je eigen achtergrond

beter te begrijpen. Het werpt een kritisch licht op “vanzelfsprekendheden” die vaak verre van vanzelfsprekend zijn. Tegelijk ga je zo anders naar je eigen cultuur kijken, dat je er nooit meer volledig deel van kan uitmaken. Het nadeel daarvan is dat je je nooit meer ergens helemaal thuis zal voelen. Maar dat woog voor mij niet op tegen de voordelen.»

«Ik was 28 toen ik voor het eerst naar Europa verhuisde. Voor jullie gemiddelde lezer is dat al vrij oud. En net hén wil ik op het hart drukken dat ze meer hebben om naar uit te kijken, dan ze misschien denken. Het loopt allemaal niet zo'n vaart als men ons probeert wijs te maken. Het is onzin dat de mooiste jaren van ons leven die tussen 18 en 28 zouden zijn.»

Bah. Dat zijn net de ergste.

Neiman: *(lacht)* «Volledig akkoord! Ik zweer het: het zal enkel beter worden. Toch worden we dagelijks bestookt met de leugens dat het daarna enkel bergaf gaat. Uiteraard voelt op die leeftijd iedere beslissing aan alsof die de rest van je leven zal bepalen: wat je gaat studeren, waar je werkt, met wie je samenwoont. Dat zijn weliswaar je eerste belangrijke beslissingen, maar het is zeker niet je laatste kans. Inte-

“Erasmus is nèt geen complete ramp”

gendeel. Je krijgt er nadien nog veel meer, en veel betere. Geloof de leugens niet!»

«Ik had het geluk om net op die leeftijd in Berlijn aan te komen. Berlijn is nog steeds een bijzondere stad, en toen zeker. De periode waarin mensen geacht werden te studeren, was in Europa ook veel langer dan in de VS. Het merendeel van mijn Amerikaanse vrienden was al volop in de weer met trouwplannen of de zoektocht naar de perfecte school voor hun kinderen. Het was bevrijdend om tussen mensen te leven die een heel decennium ouder waren, en nog niet hadden beslist wie ze voor de rest van hun leven wilden zijn. Die mensen zijn vandaag minstens even gelukkig. Er is zoveel meer mogelijk dan we durven geloven.»

Forever young

«Onze obsessie met adolescentie heeft trouwens een sinistere keerzijde. Het impliceert dat je leven

Foto Kalina De Blauwe

enkel nog bergaf zal gaan, net als je op het moeilijkste punt bent beland. Het verleidt je om nog maar weinig van het leven te verwachten, ook al ben je – hopelijk – nog niet eens halfweg. En wie weinig verwacht van het leven, stelt geen hoge eisen. Dat komt een heleboel mensen heel goed uit.»

Reikt dat complot dan veel dieper dan marketeers die te dure elek-

tronica willen verpatsen aan onzekere jongvolwassenen?

«Ik weet niet of we van een complot kunnen spreken. De achttiende-eeuwse filosoof Immanuel Kant wist het al: we zitten gevangen in onvolwassenheid, maar wel eentje die we onszelf opleggen. Natuurlijk hebben ook onze “bewakers” – de term die Kant zelf gebruikt – er alle belang bij om ons zo kinderlijk mogelijk te houden. Kinderen zijn naïef.

Een volwassene die kritisch nadenkt, is gevaarlijk.»

(cynisch) «Gelukkig zijn we te lui om op te groeien, en spelen we het spel ijverig mee. We vinden het doodnormaal dat zogenaamde volwassenen honderden euro's uitgeven aan elektronisch speelgoed dat ze na een jaar alweer beu zijn. Tegen iemand die kritiek durft te uiten op de vaak perverse maatschappij waarin we leven, zuchten we: *grow up.*»

VAKANTIES VOOR JONGEREN – Ben je tussen 18 en 30 jaar?

- Spelvakantie MI-6: De Revolutie (van 7 tot 11 september)
- 48 uren kookbattle Rush! Kookclash (van 28 tot 29 augustus)
- Plezier in 't kwadraat Rush! Tienkamp Kwadraat (van 18 tot 19 juli)

Koning Kevin coo
Kapellekensweg 2
3010 Kessel-Lo
T 016 350 550
F 016 254 334
info@koningkevin.be
www.koningkevin.be

- Bezoek onze website
- Vraag een gratis brochure aan
- Like onze Facebook-pagina
- Bel ons! Mail ons!

Onze partners geven 15% korting!
Kijk of je hiervoor in aanmerking komt op:
www.koningkevin.be/vakanties/algemene-informatie-vakanties

Sociaal

Van kot tot commune

DE BEREKLAUW

Niet elke student leeft op een simpel kot en gaat iedere donderdag uit. We gaan op zoek naar studenten die alternatieve levenswijzen aanhangen.

Wat je van beren leren kan

Vlakbij ligt het KBC-hoofdkwartier. Toch lijkt geen plek verder van het kapitalisme verwijderd dan hippie-commune de Bereklaauw. Sinds 1975 willen ze ecologisch leven, in de traditie van Woodstock.

JANNE VANDEVELDE

Op het domein in Herent wonen een tiental vaste bewoners, zoals Tristan en Hans, oud-studenten in respectievelijk antropologie en geschiedenis. Momenteel biedt de Bereklaauw onderdak aan nog eens zoveel bezoekers: mensen met een psychiatisch verleden voor wie een verblijf in de na-

tuur een geschikte overgang is en reizigers van World Wide Opportunities on Organic Farms en HelpX. Die organisaties zijn gericht op jongeren die gratis onderdak krijgen in ruil voor een helpende hand.

Door de economische crisis zijn de bezoekers uit Zuid-Europese landen de laatste jaren gestegen. "De jongeren willen weg uit hun land,

omdat ze er toch niet aan werk geraken," weet Gosse te vertellen. Op dat moment komt een Taiwanese afscheid nemen vooraleer ze verder trekt naar Brussel, nadat ze een jaar via HelpX in de Bereklaauw verbleef.

"Maar wij ontvangen hier niet enkel jongeren. Zo zijn er bezoekers die al jaren dezelfde job uitoefenen en nood hebben aan iets anders. Er was hier eens een bankier uit Zwitserland die voor het eerst ontdekte dat hij ook met zijn handen kon werken. Van pure blijdschap haalde hij de radio uit elkaar om hem daarna weer in elkaar te kunnen steken. Ik zeg altijd dat je niet meer in het leven kunt doen dan je talenten gebruiken, en de Bereklaauw is de plaats om die te ontdekken," vertelt Gosse.

Kunst en wetenschap

Hoewel Gosse met pensioen is, is hij steeds verwikkeld in allerlei projecten en evenementen. "Eigenlijk kun je hem vergelijken met een CEO van een bedrijf met twintig werknemers," lacht Hans. Binnenkort is de Bereklaauw een tussenstop op de Kunstroute en nemen de bewoners deel aan het Leuvense Wereldfeest.

Kunstenaars komen er graag langs. Er zijn verschillende ateliers om hout, metaal of brons te bewerken en je kunt je er volop uitleven met klei en verf.

Terwijl ze hun artistieke talenten ontdekken, denken de bewoners van de Bereklaauw bovenal aan Moeder Natuur. Energie komt voornamelijk van de zon of van de *rocketstove*, die geen CO2 uitstoot. Gosse is enorm geïnteresseerd in duurzame manieren om aan landbouw te doen. "Ik zou graag masterstudenten van de KU Leuven bij de Bereklaauw betrekken zodat ze hier hun masterproef kunnen maken. Wij hebben plaats genoeg om bijvoorbeeld het gedrag van dieren

te bestuderen of om aan *aquaponics* te doen, waarbij de uitwerpselen van vissen dienen als meststoffen voor planten," klinkt het bij Gosse.

Het domein kent dus niet enkel menselijke bewoners, maar ook een hoop kippen, twee dikke varkens, een wei vol geiten en een handvol honden, die tussen de talrijke moes- en kruidentuinen door lopen. Om al dat verkregen voedsel te verwerken, telt de Bereklaauw maar liefst drie keukens. Voorlopig is enkel de keuken in het hoofdgebouw in gebruik. De buitenkeuken is nog bedekt onder dikke lagen stof en de *festivalkeuken* bevat enkel een kom soep uit reeds lang vervlogen kerstdagen.

"Je kunt niet meer doen in het leven dan je talenten gebruiken"

GOSSE

(STICHTER DE BEREKLAUW)

Organische toiletten schieten uit de grond als paddenstoelen, maar ergens is er nog één te vinden die aangesloten is op het riool. Als aanvulling op hun eigen groenten en dieren vullen de bewoners hun bord door afvalcontainers van supermarkten af te schuimen en de overschot van de markt mee te nemen. Helemaal zelfvoorzienend zijn ze bij de Bereklaauw dus niet, maar ze tonen toch dat het helemaal anders kan.

Foto Vincent Peeters

HOLEBI'S MET MIGRATIE-ACHTERGROND EEN DUBBELE STRIJD

"Alsof alle moslims homo's haten"

In de documentaire *Roots and wings* vertellen vier holebi-jongeren met een migratie-achtergrond hun verhaal. Eentje stierf. Alle vier stoten ze op onbegrip van hun familie, omgeving, hulpverleners en medeholebi's.

MARGOT DE BOECK EN SAM RIJNDERS

Ze kunnen trouwen en kinderen adopteren. Met wat geluk duiken ze zelfs in *Thuis* op. Toch blijven holebi's in Vlaanderen een uitzondering. "Niet de norm," zoals een Denderleeuwse NVA-schepen onlangs oordeelde.

Maar enkelen treffen het dubbel zo hard. Voor holebi's met een migratie-achtergrond betekent hun geaardheid doorgaans een breuk met hun gezin en soms de dood. De schuld van een homofobe cultuur en religie, klinkt het al te gauw. Sleur die jongeren uit de kast en alles komt goed.

Met de documentaire *Roots and wings* wil Merhaba, de vereniging voor holebi's en transgenders uit een etnisch-culturele minderheid, dat beeld bijsturen. "Als er een homo vermoord wordt, vragen journalisten ons meteen waarom *wij* dat doen. Anders hoor je ze nooit," zucht Sam Mouis-

sat (Merhaba). "Alsof alle homohaters moslims zijn en alle moslims homohaters."

In *Roots and wings* vertellen 3 holebi-jongeren met een migratie-achtergrond hun verhaal. (Zie kader). De vierde getuigenis is van de vader van Ihsane Jarfi en grijpt het meest naar de keel. Zijn zoon werd vlakbij Luik gelyncht, omdat hij homo was.

"Na de moord op Ihsane volgde geen genuanceerd debat," gaat Mouissat verder. "Met deze documentaire willen we positieve verhalen vertellen en de mentaliteit wijzigen." Merhaba wil bruggen bouwen tussen gemeenschappen. "Een revolutie werkt niet. We moeten de deur op een kier zetten, zonder paternalistisch te zijn."

Precies dat laatste is te vaak het geval. "Voor hulpverleners is het een uitdaging om met diversiteit om te gaan, zowel qua cultuur als qua seksuele voorkeur," vertelt psycholoog Birsan Taspinar, die

zelf heel wat jongeren begeleidde. "Voor hen lijkt homoseksualiteit vaak al geaccepteerd." Dat zorgt voor een misplaatst messiascomplex. "Ze willen jongeren met een andere culturele achtergrond daardoor te veel uit hun omgeving redden. Niet altijd goed voor de jongeren, en ook ouders zoeken hoop, erkenning en perspectieven."

"Blanke, middenklasse homomannen domineren het holebimilieu"

JEROEN BORGHES (HOLEBIKOEPEL CAVARIA)

Voor onze samenleving is de *coming-out* onterecht de heilige graal, vindt Taspinar. "Uit de kast komen lijkt een eindpunt en iets nastrevens-

waardig. Maar het is slechts het begin en er bestaan ook andere manieren om met je geaardheid om te gaan. Sommige homo's trouwen met een vrouw, hebben kinderen, beleven buiten het gezin hun seksualiteit en zijn perfect gelukkig."

Bij holebikoepel Cavaria zijn ze het ermee eens. "Je komt met veel lawaai uit de kast, hebt misschien een paar problemen, maar dan ben je jezelf, trouw je en krijg je kindjes. Dat is zowat het sprookje," zegt woordvoerder Jeroen Borghes. "Maar het is een erg conformistisch, zelfs heteronormatief sprookje. Niet iedereen is daar gelukkig mee."

Hij begrijpt dan ook de bezwaren van holebi's met een andere culturele achtergrond. "*Out and proud* is inderdaad een erg Westers concept. Rechten voor holebi's en transgenders zijn universeel, maar een politieke holebi-identiteit zoals wij die promoten, is dat niet."

Homonationalisme

Door het dominante *out and proud*-discours voelen veel holebi's met een migratie-achtergrond zich niet thuis in het traditionele holebimilieu. "Ook

daarom hebben we Merhaba opgericht," zegt Mouissat. Zeker voor holebi-moslimjongeren is er niet veel begrip in de *gayscene*. "Veel homo's begrijpen niet dat je homo en moslim kan zijn. Er is ook een zekere hiërarchie: de hippe, blanke, middenklasse homoman staat aan de top, daaronder transgenders, transseksuelen, lesbiennes en etnisch-culturele minderheden." Ze noemt het homonationalisme.

"Blanke, middenklasse homomannen zijn in de holebigemeenschap inderdaad de dominante factor," bevestigt Borghes. "Toevallig heeft u er ook eentje aan de lijn. Het zorgt voor excessen. Zo denken sommige homo's dat ze niet seksistisch kunnen zijn, omdat ze homo zijn."

Religie wantrouwen ze sowieso, maar moslims nog meer. "De verheerlijking van Westerse, liberale vrijheden en het wantrouwen tegenover moslims dat je elders ziet, vindt je ook in onze gemeenschap terug. Nochtans toont onderzoek aan dat elke religie even homofoob is."

WAAROM MOETEN AL DIE EERSTEJAARS OP ONDERZOEK?

Van TBC tot teelbaltasten

Voor eerstejaars is het vaste prik: het eerstejaaronderzoek van de KU Leuven. Iedereen mag gratis op consultatie. Maar wat voor nut heeft dat onderzoek eigenlijk?

YENTL COOREMAN

Het eerstejaaronderzoek bestaat sinds 1969, aanvankelijk in opdracht van de overheid om op tuberculose (TBC) te screenen. De universiteiten hadden de taak om TBC op te sporen in een verplicht onderzoek voor studenten. In 1985 viel die maatregel weg, maar de KU Leuven besliste om het initiatief met eigen middelen voort te zetten. Inmiddels is dit onderzoek van een louter klinische screening naar een meer psycho-medisch-sociaal contact geëvolueerd. De KU Leuven financiert nog steeds,

delen niet om studenten uit de Engelstalige opleidingen op te vangen”, klinkt het.

Het onderzoek bestaat uit verschillende luiken. Een belangrijk luik is het psychosociale welzijn van de student, maar ook het updaten van de vaccinatiestatus en een klinisch onderzoek krijgen ruime aandacht. Jaarlijks wordt het eerstejaaronderzoek geëvalueerd en inhoudelijk bijgesteld. Doorheen de jaren is er bijvoorbeeld veel meer aandacht gekomen voor contraceptie en seksueel overdraagbare aandoeningen (soa's). Ook druggebruik is een belangrijk punt. Zo wordt ook het gebruik van cannabis en *bingedrinking* bevestigd bij de studenten. Het eerstejaaronderzoek werkt dus sensibiliserend, maar is ook een laagdrempelig detectieorgaan.

Volgens de universiteit wordt niet per se bijgehouden wie er wel of niet komt. Maura Sisk is een van de artsen die het onderzoek in goede banen leidt. “Wij zijn geen onderzoeksinstelling. Wij hebben de tijd en de middelen niet om na te gaan wie er naar dat eerstejaaronderzoek komt, en wie er thuis blijft. Dat is een vraag waar we natuurlijk mee bezig zijn, en waarmee we graag rekening willen houden in de toekomst. Het blijft natuurlijk vrijwillig, want er

Foto Simon Leclercq

bestaat geen juridische grond om de studenten te verplichten. Wanneer je je inschrijft als student, verwacht de KU Leuven dat je meewerkt aan het eerstejaaronderzoek.”

Borstzelfonderzoek

Het onderzoek is volgens Sisk alvast heel wat anders dan de klassieke gevallen uit het middelbaar. “Veel studenten hebben de misvatting dat het eerstejaaronderzoek het zoveelste medisch onderzoek is

zoals ze dat kennen van het lager en middelbaar onderwijs, maar dat is het niet. De focus ligt op de vragen die de studenten zelf hebben, op gezondheidsadvies en op nazicht van vaccinatiedata. Wat er ook wordt aangeboden, en dit leidt soms tot commotie, is een demonstratie van een correct borstzelfonderzoek bij meisjes. Bij jongens wordt een teelbalonderzoek gedemonstreerd. Diegene die komen, zijn vaak heel blij dat we ze hebben kunnen helpen.”

Psychologie krijgt ruime aandacht

zodat studenten gratis op consultatie kunnen. Weliswaar niet alle studenten: momenteel is het onderzoek enkel toegankelijk voor de Nederlandstalige studenten. “We hebben de mid-

ALMA-CEO DANIËL LIPS BLIKT TERUG OP EEN BEWOGEN JAAR

“Ik moet Veto feliciteren”

Een marketingcampagne die bij de Leuvense studentenraad LOKO in het verkeerde keelgat schoot en in vandalisme uitmondde. Duurzaamheid die alleen op papier zou bestaan. Maar ook: positieve cijfers, eindelijk. Daniël Lips, CEO van studentenrestaurant Alma, blikt terug op een bewogen jaar.

SAM RIJNDERS EN
TOM OTTEN

Laat ons beginnen met felicitaties. Het recept-Lips werkt. Waar Alma twee jaar geleden nog 250.000 euro verlies draaide, maken jullie nu winst. Daniël Lips: «Bedankt daarvoor, maar het recept-Lips bestaat niet. Ik ben een coach, geen wonderdokter. Al kwam mijn ervaring in crisismanagement van pas. Toen ik begon, bedroeg het operationele verlies 278.000 euro. Dankzij de inspanningen van het hele team is dat nu een winst van 6.000 euro.»

Toch is het niet alleen rozengeur en maneschijn. Het aantal maaltijden blijft teruglopen.

Lips: «Dat is een bezorgdheid. Kijk, elke student is een kind van zijn tijd. Studenten koken nu op kot of warmen maaltijden van thuis of uit de Delhaize op. Als Alma moeten we meer bieden dan een microgolf. Alma moet een beleving zijn. We moeten dichtbij de studenten staan.»

Helpt het wel om prijzen te verhogen als je meer maaltijden wil verkopen? Lips: «We worden niet onnodig duurder, integendeel. Maar Alma heeft al

te lang stilgestaan. Alma moet vernieuwen. Voor die vernieuwing en investeringen zijn centen nodig. Trouwens, onze goedkoopste maaltijd kost nog steeds maar 3,20 euro. Nergens anders kan je voor die prijs hetzelfde eten. Nog goedkoper worden, kan alleen met meer subsidies.»

Binnen LOKO circuleert het idee om verschillende tarieven te hanteren voor beurs- en andere studenten. Misschien kunnen zo alsnog de prijzen voor sommigen dalen?

Lips: «Dat is een denkpiste, maar niet meer dan dat. Hoe gaan we een evenwicht vinden tussen onze sociale rol en rendabiliteit? Wel is een kritische massa klanten nodig, en mogen verschillende tarieven geen stigmatiserend effect hebben. Ik kan me inbeelden dat mensen zich niet graag aan de kassa als beursstudent kenbaar maken.»

U zet sterk in op marketing, bijvoorbeeld filmpjes op sociale media en foodtrucks. “Blij dat ze door het ontslag van Freddy geld hebben voor zulke blitse filmpjes”, klonk het op Facebook. Terecht?

Lips: «We zetten sterk in op de sociale media, en doen absoluut niet te veel

aan marketing. Maar je mag de zaken niet mengen. Elk ontslag betreurt ik, en afscheid nemen doet pijn. Er werken hier trouwens nog meer dan duizend tevreden Freddy's (*Freddy was een populaire werknemer die in december 2013 ontslagen werd, red.*)»

«We komen van nul en hebben nu duizenden volgers op Twitter en fans op Facebook. Dat komt door keihard te werken. Steven Van Belleghem (*trendwatcher, zie Veto 4110, red.*) was

“Er werken hier nog meer dan duizend tevreden Freddy's”

onder de indruk. Met initiatieven als de *foodtruck* willen wij ook dicht bij de studenten staan. Als ze moeilijk hun weg naar Alma vinden, waarom niet naar hun gaan? Het is hip en een snelle hap. Zo zal ook het aantal maaltijden stijgen. In deze blok- en examenperiode was de *foodtruck* goed voor 5 procent van onze omzet.»

Op jullie andere campagne, de pseudo-activisten van LOKO, was er nog meer kritiek. LOKO was vooraf niet ingelicht.

Lips: «Daar moet ik eerlijk gezegd Veto mee feliciteren (*deze krant ontmaskerde als eerste het ersatzactivisme, red.*). Jullie waren het enige persmedium dat er niet is ingelopen.»

«Ik schrok er zelf van hoe viraal die campagne ging. Het moest humoristisch zijn en was inderdaad grensverleggend, maar dat moet ook kunnen. We hebben achteraf met LOKO gesproken, maar wanneer je zo'n grote actie voert, moet je die toch geheim kunnen houden?»

De actie trok veel aandacht, maar wisten studenten achteraf wel dat het reclame voor Alma was? Ook dat is essentieel voor geslaagde marketing. Lips: «Dat weet ik niet. Maar wat ik wel weet is dat Alma 600 stille blokplekken voor studenten heeft gecreëerd. Alma heeft 600 extra stopcontacten geplaatst, zodat laptops en smartphones opgeladen konden worden. Dat is een zware inspanning, en daardoor staan we heel dicht bij de student.»

Vaarwel tonijn

Een stuk in deze krant nam het duurzaamheidsbeleid van Alma onder de loep. Dat kon beter, luidde de conclusie.

Lips: «Wanneer je zoals ons in een financieel ongezonde situatie zit, heb je één reflex: overleven. Heel belangrijk, maar is dat het enige? Nee, en in dat artikel heeft men geprobeerd uitspraken in mijn mond te leggen, als zou winst belangrijker zijn dan ecologie of ons personeel.»

“Er wordt misschien te veel gefocust op de prijs, en niet genoeg op duurzaamheid”, zei ook Jan De Vriendt,

hoofd van de Raad voor Studentenvoorzieningen, in dat artikel.

Lips: «Duurzaamheid heeft een prijs, letterlijk en figuurlijk. Als er consensus is om duurzaamheid te subsidiëren, dan is dat geen probleem. Maar je kan niet én spotgoedkoop én ontzettend duurzaam zijn. Iedereen wil lekker en gezond stoofvlees. Dan kan je dat goedkoop importeren uit Latijns Amerika, of stukken duurder aankopen bij een boer om de hoek.»

«Op vraag van de studenten van Bios (*studentenkring Biologie, red.*) zullen we trouwens geen tonijn meer serveren. Voor zo'n beweging ben ik erg dankbaar. Het toont dat studenten met Alma bezig zijn en er het beste mee voor hebben.»

Foto Thomas Thielemans

Student in Leuven

Fakbars

Studeren beu? Tijd om te feesten! Maar waar? U kunt terecht in de fakbars a.k.a studentencafés *** Pintjes kosten er hoogtend 1,20 euro, BAM! Frisdranken kosten ook ongeveer een euro, maar daar kijkt werkelijk niemand naar om. Ook aan goede muziek in de fakbars geen gebrek *** Wie weet komt u er wel de liefde van uw leven tegen.

1 Oude Markt

Leuven heeft nog heel wat andere troeven wat feesten betreft. De Oude Markt a.k.a De Langste Toeg van België is het walhalla voor elke student *** *Take your pick* uit meer dan 30 cafés. Al vereist die Toeg wel een iets groter budget, maar met een puppyface bij de mamme en pappie is dat zo gefixt.

Fuiven

Toch meer een fuifnummer? Ook dan was de keuze om naar Leuven te komen niet de verkeerde. Die is sowieso juist, want wie wil er nu naar Gent of Antwerpen? *** Haast dagelijks is er wel een of andere kring die een stevig feestje organiseert! Geliefkoosde locaties daarvoor zijn Musicafé, Lido, Albatros of Rumba *** Ergens midden november worden die allemaal gevuld voor LOKOmotion. Indien u daar niet geweest bent, weten wij het ook niet meer. *** Ga de fuifzalen dus eerst bezoeken en koop dan uw studieboeken, dat rijmt *** Daarnaast ijveren de studenten nog steeds voor een extra fuifzaal bij burgervader Tobback, en terecht! *Don't stop the party, Louis!*

Cantus

Typisch aan uw nieuw leven als student is ook het fenomeen van de cantus. Wikipedia: met cantus wordt bedoeld een studentikoos zang- en drinkfestijn *** Need I say more? Misschien wat verduidelijking: je zingt en drinkt en maakt plezier. Daar kan inderdaad niemand tegen zijn.

2 Seven Oaks

Tot slot het vermelden waard: de Seven Oaks! De trappekes af, zoals ze bij ons zeggen. Ongetwijfeld de leukste kelder van Leuven met feestmuziek à volonté. Een beetje goede raad is hier wel nodig. Pas te betreden na een stevig aantal pintjes. Wij zeggen dat voor uw eigen goed *** Verwacht dus maar een stevig feestjaar en doe de boeken zo pas tegen de blok eens open. Zo doen wij dat immers ook!

Sociaal in Leuven

3 't Spit

Je kot goedkoop inrichten? Place to be is de Kringwinkel Spit. Zetels, tafels, nachtlampjes, borden en bestek, je vindt er een hele uitzet aan een spotprijs. *** Meer info op de website www.spit.be.

Alma

Deze studentenrestaurants vind je overal verspreid in Leuven. Goedkoop eten is er mogelijk op vertoon van je studentenkaart. *** Een tweede portie frietjes is trouwens gratis. En de mayonaise ook. *** Het menu vind je elke week in Veto of op www.alma.be.

4 Velo

Bij Velo kun je een fiets huren voor een prijsje. *** Ook je eigen fiets (laten) herstellen is hiergoedkoop. *** Meer informatie op de website www.kuleuven.be/velo.

5 Acco

Bij Acco vind je cursussen, schrijfgerei in alle vormen, maten en kleuren, agenda's, mappen. *** Opgelet! De eerste weken van het academiejaar durft de wachttijd aan de kassa's al eens op te lopen. Ga dus cursusschoppen op het openingsuur of wacht enkele weken. *** Met een lidkaart geniet je van een levenslange korting tot 25 procent. Zo'n kaart kost eenmalig 31 euro en maakt je levenslang aandeelhouder van Acco. *** www.acco.be.

6 Huisvestingsdienst

Bij de huisvestingsdienst van de KU Leuven kun je terecht voor informatie en advies in verband met alles wat met kotenverhuur te maken heeft. *** Ook als je ruzie met de kotbaas hebt, kun je hier terecht. *** De huisvestingsdienst staat ook in voor de website www.kotwijs.be, waarop alle beschikbare koten staan. Als een kot niet op de site staat, voldoet het niet aan de voorwaarden van de Huisvestingsdienst. Meer info: www.kuleuven.be/huisvestingsdienst.

Weg van moe

eders borst

Cultuur in Leuven

Leuven mag dan een scheet groot zijn, op cultureel vlak is die scheet wel een ware killer. Het gigantisch aanbod bestaat zowel uit grote namen als kleinere verborgen pareltjes die je in elk geval zullen overvallen. Leest, ontdek en ga heen, je zintuigen zullen je dankbaar zijn.

7 STUK

In STUK, gelegen net achter die vervloekte helling op de Naamsestraat, zit je altijd goed. Zowel de theater- als dansliefhebbers, als de concertgangers komen hier aan hun trekken. Cinema ZED is hier gelegen. Filmfanaten, rep u daarheen! *** Of misschien een expoetje? En als alles tegen zit, is er nog altijd het prima STUKcafé.

8 Het Depot

Concertgangers kunnen naast STUK ook rekenen op Het Depot voor hun portie decibels. De concertzaal bevindt zich op het Martelarenplein, vlak tegenover het station. Hij werd vorig jaar heropend na een ingrijpende renovatie. *** Wat kan je er zoal vinden? Concerten gaande van Belgisch Afrekeninggeweld tot grote buitenlandse namen.

30CC

30cc, het Leuvens cultureel centrum, is een andere vaste waarde. Er wordt theater, dans en concerten op verschillende locaties geprogrammeerd. De belangrijkste zijn de Schouwburg (Bondgenotenlaan 21), de Minnepoort (Dirk Boutslaan 21) en de Romaanse Poort (Brusselsestraat 63).

9 Cinema ZED

Voor film kun je als vanouds terecht in Kinopolis (shoppingcenter Bondgenotenlaan), maar als het iets avontuurlijker (en goedkoper) mag, dan raden we je u ten zeerste Cinema ZED aan. *** Zij geven ook de iets minder bekendere regisseur een kans. Vaak zijn dat de regisseurs die geen dikke villa in Los Angeles hebben. *** Kijk ook uit naar het aanbod van verschillende kringpresidia die wekelijkse filmvertoningen houden voor de ronde som van nul euro.

10 Museum M

Een van Leuvens laatste aanwinsten is museum M, gelegen in de Vanderkelenstraat. Alleen al om het spectaculaire gebouw is het museum een bezoek waard. Binnen vind je een gevarieerd aanbod aan tijdelijke tentoonstellingen en een mooie vaste collectie.

11 Openbaar Entrepot

Het Openbaar Entrepot aan de Vaartkom willen we je ten slotte zeker niet onthouden. *** De twee Leuvense stadsgezelschappen, Fabuleus en Braakland/ZheBilding, zijn er gevestigd en zullen er hun nieuwste creaties brengen. *** Tevens een uitstekende plek om Mauro Pawlowski te spotten, maar dat heb je niet van ons.

Internationaal in Leuven

Je buik rommelt van de internationale honger? Dan moet je natuurlijk op Erasmus gaan *** In de tussentijd is het buitenland echter ook in Leuven te vinden!

12 Pangaea

Hier in Pangaea, het intercultureel ontmoetingscentrum van de universiteit, drink je voor de prijs van twee pintjes het hele jaar lang koffie en thee *** Ook versier je in een oogwenk een praatje met een internationale student(e). Er zijn slechtere smoezen om het taalgevoel wat bij te spijkeren *** Geniet je liever gewoon even van de sfeer, dan kan dat samen met een buitenlandse krant *** Tijdens het jaar zijn er overigens diverse activiteiten om aan deel te nemen: taalcursussen, maar ook een Pakistaanse kookworkshop of een tripje naar Praag stonden reeds op de agenda *** Voor zij die niet elk weekend terug naar huis gaan: ook op zaterdagen staan de deuren wijd open. Meer info: www.kuleuven.be/pangaea.

13 The Voice

Hetzelfde gebouw biedt tevens onderdak aan The Voice. Dat is een maandelijkse krant voor de internationale student aan de KU Leuven *** Als je je Engelstalige journalistieke talenten wil ontwikkelen, dan moet je daar zeker eens een blik binnenwerpen *** Meer info op de website www.thevoicелеuven.be.

Student

ONZE MAN WOONDE DE DOOP VAN KLA BIJ

Twerken om schachtenpap

Een even herfstig fenomeen als de vallende bladeren zijn de studentendopen. Hordes schachten hossen door de binnenstad en zijn voor enkele uren niets meer waard. "Sorry dat ik zo lelijk ben, sorry dat ik zo stink!"

JASPER VAN LOY

Woensdagavond, Hogeschoolplein. De schachten van KLA, de studentenkring voor Logopedie en Audiologie, trakteren de klanten van De Werf op een bizar beeld. Verkleed in boer, slet of een ander fraai figuur draven ze rond het grasplein met een prei in hun hand. Unisono weerklinkt het kringlied van

Meteen daarna volgt dan weer de klassieke schachtenpap, duidelijk een ander paar mouwen. Op bevel likkebaarden de schachten alsof Jeroen Meus het goedje heeft bereid, maar hun gezichtsuitdrukkingen verraden het tegendeel.

Toch is dat klein bier, vergeleken met wat er om de hoek komt: de schachten van een andere kring, die

In een ijlt tempo passeert er verf, mayonaise en ketchup

KLA. Het zal niet de laatste keer zijn die avond.

De doopmeesters, zoals steeds stijlvol in het wit, houden intussen enkele plastic zakjes open voor de schachten. Gedwee vullen ze het ene zakje met identiteitskaarten en het andere met sleutels. Verantwoordelijkheid is een schone deugd. Als een schacht al niks kan en niks is, waarom zou hij dan zijn sleutels kunnen bijhouden?

Na de plichtplegingen wordt het menens. "Geen oogcontact!" brullen de doopmeesters. "En die prei omhoog!" Wie niet luistert, moet onverbiddelijk pompen. Dat hoeven de schachten gelukkig niet al te veel te doen, want het is een brave groep. Op eenvoudige fluittoon of kreet twerken ze, beelden ze seksstandjes uit of verontschuldigen ze zich voor de toeschouwers: "Sorry dat ik zo lelijk ben, sorry dat ik zo stink!"

De eerste bescheiden portie smeerlapperij, enkele plakjes kaas in de sokken, komt er pas na drie kwartier.

duidelijk al wat verder staan in hun doop. De geur, een mix van ei, allerhande sauzen en specerijen waar we zelfs het bestaan niet van vermoeden, is dan ook navenant.

Het inspireert de KLA-doopmeesters om een versnelling hoger te schakelen. Pittige pleinspelen maken plaats voor de traditionele viezigheid. In een ijlt tempo passeert er verf, mayonaise en ketchup - want geen enkele schacht ontsnapt aan het alternatief bereiden van cocktailsaus -, pasta in de broek en een tampon in de mond.

Af en toe mag een schacht de rij der ranzigheid verlaten. Niet voor verpozing of vermaak, maar om voor de elfdertigste keer het kringlied aan te heffen, deze keer voor de preses van KLA. Toch blijft de sfeer opperbet. Op geen enkel moment gebeurt er iets dat niet kan opgelost worden met een frisse pint en een warme douche. Een voorbeelddoop dus, met dertig trotse en traumavrije schachten als gevolg.

Foto Vincent Peeters

Foto Vincent Peeters

De beste studiestrategie studeren, wie zijn best doet zal het leren

Het is weer zover. Menig student schaaft zich achter zijn boeken om zich voor te bereiden op de examenperiode. En iedereen heeft daar zo zijn eigen trucjes voor.

THOMAS HENDRICKX

Het zou je soms verbazen wat sommige studenten bedenken om zo snel mogelijk weer van de lentezon te gaan genieten. Maar hoe pakt de doorsnee student het aan? Helpt het echt om zoveel mogelijk belangrijke concepten te markeren? En steekkaartjes, hoe zit het daar eigenlijk mee?

In het leercentrum Agora liggen de markererstiften op elke tafel in de aanslag. Werken die dan echt zoveel beter? Annelies uit de derde bachelor Archeologie vertelt: "Ik denk dat markeren zeker wel helpt, maar enkel fluoresceren is niet voldoende. Vaak maak ik ook een samenvatting als de cursussen echt groot zijn."

Tim uit de eerste bachelor Taal-en Letterkunde zoekt het allemaal momenteel nog uit. "Ik moet nog wennen aan de grootte van de cursussen, dus voor mij is het nog onduidelijk waar ik precies wel of geen tijd voor heb. Ik merk dat ik voor sommige vakken niet goed weet wat ik nu precies moet doen om te slagen."

Wetenschap

Ook wetenschappers hebben zich gebogen over de vraag naar de beste studiemethoden. In het tijdschrift *Psychological Science in the Public Interest* werd in 2013 een onderzoek gepubliceerd naar de tien meest frequent gehanteerde leermethodes. De conclusie luidde dat twee van de geteste technieken duidelijk

efficiënter waren dan de rest, namelijk gespreid leren en jezelf ondervragen. De oefen-

Gespreid leren en jezelf ondervragen zijn de beste studiemethodes

ningen als bijlage bij cursussen economie en wiskunde zijn dus zeker de moeite waard om te maken.

Studenten met uitstelgedrag zoeken dan ook beter naar een oplossing om tijdens het semester sneller de handen uit de mouwen te steken. Markeren en teksten herlezen blijkt overigens veel minder effectief dan gedacht.

Ontspanning

En wat raadt de universiteit zelf aan wat betreft studiemethode? Voor eerstejaars heeft de dienst Studieadvies een brochurereeks opgesteld met een resem inzichten en tips over hoe de student het studeren het best aanpakt. Zo kan je bijvoorbeeld door middel van *mindmaps* ook visueel de stof verwerken. Zeker bij exact-wetenschappelijke vakken kunnen zulke schema's goed van pas komen. Ook trainingen voor studenten die actief een bepaald probleem willen aanpakken, worden door de dienst aangeboden.

Het tijdig inlassen van blokpauses is misschien wel het grootste struikelblok. De boog kan immers niet altijd gespannen staan. Vergeet dus niet nu en dan na een stevig partijtje studeren jezelf te belonen met wat ontspanning.

Student

BIJ ZWERKBALTEAM DE LEUVEN LEPRECHAUNS

“We beelden ons niet in dat we Harry Potter zijn”

Donkere herfst dagen, knetterende haardvuren en kale bomen durven de fantasie al eens te betoveren. Sinds kort heerst er daadwerkelijk een magisch sfeertje in Leuven dankzij de komst van het eerste zwerkbalteam.

SOFIE DE COKER

Donderdagavond, half zeven. Voor de vierde keer verzamelen de *Leuven Leprechauns* zich bij schemering aan de grasvelden vlakbij de Sportoase. Gewapend met PVC-buizen, sportkleden en tonnen enthousiasme maken ze zich klaar voor een partijtje dreuzelzwerkbal.

Het fenomeen is overgewaaid uit de Verenigde Staten en nestelt sinds kort officieel in Leuven dankzij bezieler Nicolas Volders. “Ik kon niet meer wachten,” zegt de student toegepaste informatica, “nadat ik van de kampioenschappen in Brussel had gehoord, wilde ik dolgraag bij een team. Omdat Brussel of Hasselt echter te ver zijn, besloot ik mijn eigen team op te richten.”

Geeks, geen nerds

De spelers zijn Harry Potterfans die elkaar voornamelijk kennen via de fanpagina Potterheads op Facebook. Al blijven ze geestdriftig be-

nadrukken dat je geen fan moet zijn om zwerkbal te spelen. “Het helpt wel om je over het feit dat we met bezems spelen te zetten,” getuigt zwerkbalster Delphine Salu. Ook om de spelregels te vatten, zo blijkt. Al snel vliegt de zwerkbalterminologie over het grasveld en wordt er druk gediscussieerd over welke afdeling van Zweinstein het best is. “Ja, we zijn wel een beetje *geeks*. Maar geen nerds!” klinkt het.

De Gouden Snaai

Zwerkbal voor dreuzels heeft uiteraard aangepaste spelregels nodig. Vliegen doen de *Leuven Leprechauns* niet, wel met PVC-buizen tussen de benen lopen. Een vreemd gezicht, maar vooral een extra uitdaging bij het spelen van de sport die lijkt op een mix van rugby, handbal en trefbal. Bovendien is enige coördinatie vereist om zonder vliegkrachten de *Slurk* door één van de drie ringen te gooien zonder dat je ge-

raakt wordt door de *Beuker* waarmee de *Drijvers* gooien. In dreuzelzwerkbal is de *Gouden Snaai* een in geel gehulde persoon die met een sok in de broek over het terrein loopt. Wanneer de Zoeker de sok te pakken krijgt is het spel afgelopen. Opvallend in het 170 pagina's tellende spelregelboek is de 9 ¾ regel die uitmaakt dat slechts vier leden in elk team van zeven spelers van hetzelfde gender mag zijn. Deze regel werd opgesteld om mensen die zich anders definiëren op vlak van hun geslacht een kans te geven binnen de sport.

Dreuzels blijven dreuzels

Tijdens de training wordt het duidelijk dat zwerkbal niet voor doetjes is. Het duurt niet lang of er ligt één speler op de grond en een ander krijgt een bal in het gezicht. Ach, de mankementen van het niet-tovenaar zijn! Wat ze missen aan magische krachten compenseren de *Leuven Leprechauns* echter met enthousiasme.

Toch lijkt de magische wereld van Harry Potter ver te zoeken bij dit potje bezemlopen. Een originele sport met veel spelplezier, dat is dreuzelzwerkbal des te meer. “Harry Potter is en blijft een kinderboek” vertrouwt één van de spelers me toe. En dreuzels zijn en blijven dan ook dreuzels.

.....
Het wordt duidelijk dat zwerkbal niet voor doetjes is
.....

.....
Gewapend met PVC-buizen maken ze zich klaar voor een partijtje dreuzelzwerkbal
.....

Routers op kot: not done?

Vandaag de dag kunnen veel meer apparaten verbinding met het internet maken dan enkel de computer. Daarom installeren sommige studenten routers op kot om te genieten van draadloos internet. Maar welke nadelen zijn hieraan verbonden?

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

Karel Titeca, verantwoordelijke van het servicepunt van ICTS, de centrale informaticadienst van de KU Leuven dat Kotnet beheert, verduidelijkt: “Een kotbaas voorziet internet voor al zijn studenten en de bedoeling is dat het aangeboden internet strikt individueel blijft. Routers op kot zijn in principe toegestaan, maar enkel voor persoonlijk gebruik.” Met één Kotnet-account via een router internet “delen” met andere studenten is dus verboden.

Toch raadt Titeca niet aan om op eigen houtje routers te gaan plaatsen. Daardoor kan immers het internet voor de andere kotbewoners wegvallen. “Die toestellen worden vaak gebruikt om op kot wifi te installeren. Deze worden echter vaak verkeerd opgezet en kunnen de netwerksignalen op kot met elkaar clashen. Daardoor gebeurt het dat sommige mensen zonder internet komen te zitten.”

Oplossing

Bij de huisvestingsdienst van de KU Leuven komt er echter geen stroom van klachten binnen. Volgens Katrien Devillé van de huisvestingsdienst gaat het slechts over een tiental kotbazen per jaar. “We weten natuurlijk niet of iedereen tot bij ons komt, maar het valt zeker niet elke week voor.”

Bij ICTS wordt ondertussen aan een oplossing gewerkt. “We zijn ons bewust van het probleem, maar kunnen alleen samen met de kotbazen aan een oplossing werken,” stelt Titeca. De richtlijnen voor het gebruik van de modem worden bijvoorbeeld aangepast. “We gaan de kotbazen vragen om beheerde switches en extra modems te plaatsen. De beheerde switches moeten het probleem van de botsende net-

.....
“De netwerksignalen op kot gaan clashen met elkaar”
.....

KAREL TITECA (ICTS)

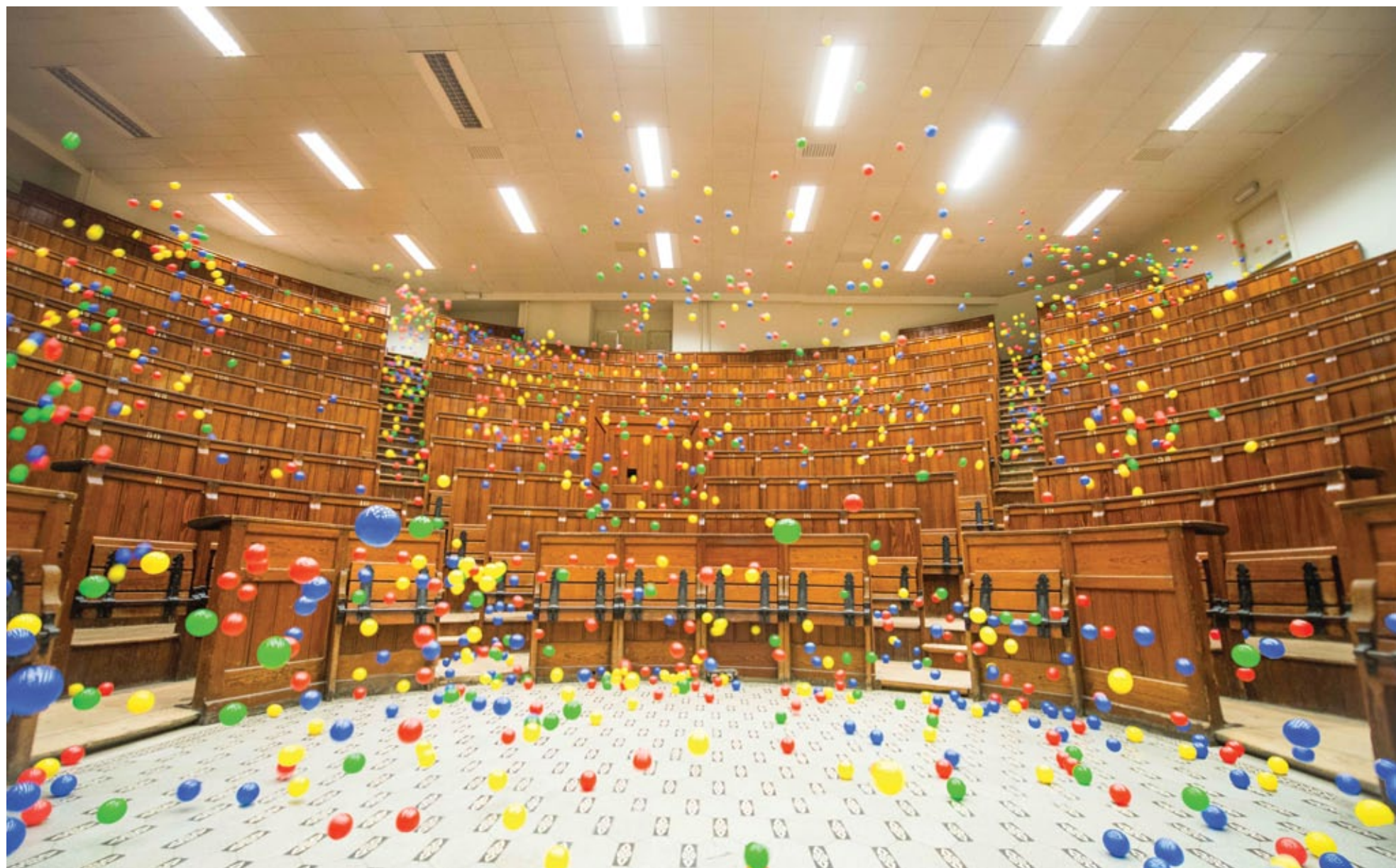
werksignalen opvangen. De extra modems dienen om het stijgend aantal toestellen per student op te vangen. Een student heeft gemiddeld twee toestellen. We geven vanaf nu dus de boodschap dat een KotNet Collectief-modem (met plaats voor 16 toestellen) geschikt is voor 8 gebruikers.”

Dat is natuurlijk minder prettig voor de kotbazen. Sommigen zullen immers verplicht worden om een tweede modem aan te schaffen en daarnaast dubbel zoveel abonnementsgeld te moeten betalen.

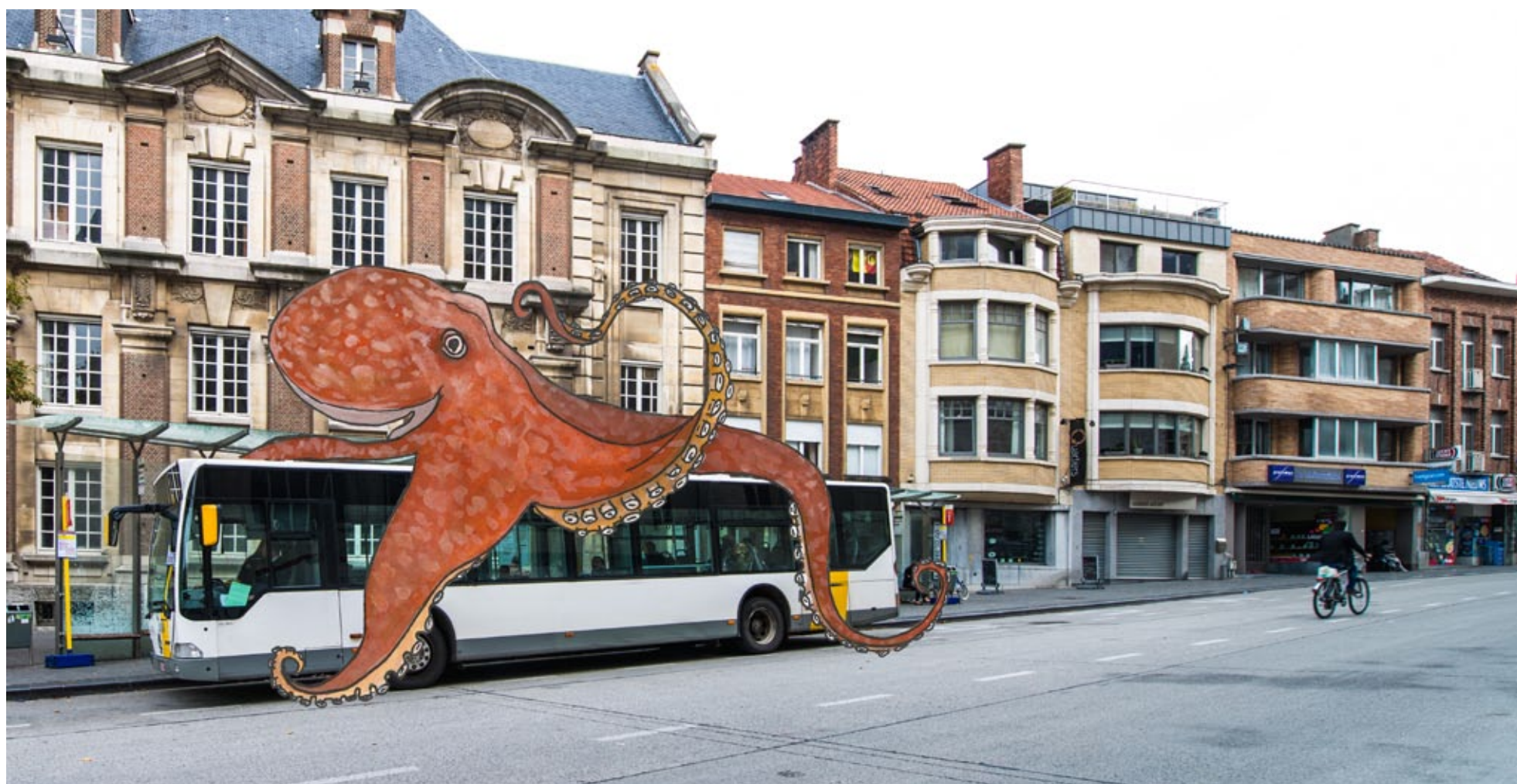

Foto Serena Corio

ScherpGesteld

Veto biedt wekelijks een platform aan creatief talent. Op de beeldpagina ScherpGesteld kunnen zij zich creatief uitleven met een fotocamera of tekenpotlood. Veto is altijd op zoek naar nieuw teken- en fototalent. Iedereen is welkom op de wekelijkse redactievergaderingen op vrijdag om 16 uur. Foto boven: Simon Leclercq, Kwong Hueng To, Kalina De Blauwe, Daisy Calari. Foto onder: Vincent Peeters en Karolien Favoreel

INTERVIEW THEATERMAKER MOKHALLAD RASEM

“Je moet schoonheid bieden”

Mokhallad Rasem is een theatermaker van Iraakse origine, die bij het Toneelhuis werkt. Op Artefact ging zijn nieuwe voorstelling *Body Revolution* in première. Het publiek stond te drummen. Rasem is hot.

MARGOT DE BOECK

U verruilde Irak voor België in 2005 als gevolg van de oorlog. Welke invloed heeft die ervaring op uw werk als theatermaker?

Mokhallad Rasem: «Als je ergens bent waar het gevaarlijk is, merk je dat op de duur niet meer. Het is zoals in een brandend gebouw zitten. Binnen zie je niet dat het in brand staat, maar buiten wel. Toen ik weg was, zag ik pas hoe erg het was.»

«Ik was op een theaterfestival in Duitsland, toen mijn familie me liet weten dat ze

naar Syrië waren gevlucht. Het was dus geen keuze Irak te verlaten. Er was gewoon niemand meer.»

Revolution

In *Body Revolution* gebruikt u fotomateriaal van de Arabische Lente. Waarom?

Rasem: «Die revolutie heeft me veel geïnspireerd. Mensen bewegen steeds bewust en onbewust, zichtbaar en onzichtbaar, en daar wordt dat nog uitvergroot. Het gaat over de relatie tussen de ruimte en het lichaam. Hoe

reageert het lichaam op de kapotte ruimte?»

Hoe verwerkt u uw eigen ervaring in deze installatie?

Rasem: «Ik heb de drie oorlogen ook meegemaakt. Mijn lichaam reageert anders dan iemand die geen oorlog heeft meegemaakt. Het gaat over die angst in het lichaam, maar ook blij zijn, verlangen, verdrietig zijn. Het lichaam is telkens anders.»

«Het thema oorlog komt altijd terug, maar altijd op een andere manier, soms in de sfeer, soms in het beeld,

«Wachten is niet goed of slecht. Het heeft niet twee of drie of vier kanten, ik kan dat niet bepalen. Ik heb geleerd om geduld te hebben, gewoon geduld. (lacht)»

Slapen op het podium

Wilt u in uw theater ook een politieke boodschap meegeven?

Rasem: «Ik vind politiek niet interessant. Op het einde zie je misschien een politieke boodschap in mijn theater. Maar ik wil niet over

“Je kan een boodschap brengen, maar de mensen moeten ook kunnen genieten”

in de inhoud, in de personages. Maar altijd anders. Mijn mooiste droom is mijn werk te brengen in Irak, om daar ideeën uit te kunnen wisselen. Ik vind het mixen van culturen heel interessant.»

U maakt theater in verschillende talen. Wat zijn daar de voor- en nadelen van?

Rasem: «Toen ik naar België kwam, hoorde ik overal veel verschillende talen op straat. De realiteit van hier heeft mij beïnvloed. Irak is daarentegen een heel gesloten wereld.»

«Het is niet alleen de taal, ook de mentaliteit van de mensen die me inspireert. Ik leer veel van andere culturen. Tijdens een repetitie discussiëren we soms over onze visies. We gaan op zoek

politiek praten, want politiek heeft precies mijn land kapot gemaakt. Politiek is een spel dat ik niet wil meespelen. Het is lelijk, en kunstenaars hebben precies de taak om die lelijkheid schoon te maken.»

Is er veel boeiend theater in Irak?

Rasem: «Er zijn heel goede kunstenaars. Er zijn mensen die op het podium willen slapen om kunst te maken, maar ze hebben geen mogelijkheid om dingen te ontwikkelen. Ze hebben ruimte nodig, ook is het nodig om cultuur uit te wisselen met de rest van de wereld. In Irak is er alles wel, maar er is geen systeem.»

«De situatie in Irak is extremer, maar er is kunst nodig om een oplossing te vin-

“Het thema oorlog komt altijd terug, maar altijd op een andere manier”

naar universele thema's, zoals liefde of oorlog.»

«Wachten is ook een universeel thema. Het is altijd iets persoonlijks. Sommige mensen wachten al 13 jaar op papieren, of ze wachten op de bus, of op naar school te gaan, of tot hun vrouw bevalt. In Irak is het wachten tot de oorlog gedaan is.»

den. Je wil iets brengen naar het publiek, hun mentaliteit veranderen. Enerzijds kan je openheid stimuleren, anderzijds moet je ook schoonheid bieden, zodat mensen kunnen genieten. Het gaat niet alleen om de boodschap. Er zijn altijd twee kanten, een van boodschap en een van genieten.»

Studeren op Mozart of blokken op Bloc Party?

De blokperiode nadert, en dan duiken er steeds weer studies op over de zin en onzin van muziek tijdens het studeren. Helpt het je concentratie vooruit of net niet?

SANDER PELSMACKERS

Tallose neurowetenschappers en psychologen breken zich al jaren het hoofd over de vraag of muziek bevorderlijk werkt tijdens het studeren. Iedereen kent het onderzoek van Rauscher, Shaw en Ky uit 1993. Zij concludeerden dat luisteren naar Mozart je slimmer maakt. Hordes studenten die zich aan een streepje Amadeus waagden, maar veel meer dan een stijgende verkoop van klassieke muziek bleek dat Mozarteffect niet teweeg te brengen. Op een onderzoek naar de invloed van kurkdrome dubstep is het nog wachten, maar recent gingen onderzoekers wel aan de slag met het onderwerp.

David Scholz schreef in 2011 een thesis voor de Universiteit van Amsterdam over het effect van muziek op je concentratie. Liedjes met tekst hebben bijvoorbeeld een negatief effect op de concentratie, en het is dan ook beter om naar instrumentale nummers te luisteren.

Daarnaast is het ook van belang wat je precies aan het doen bent. Zo is muziek af te raden

Meer dan een stijgende verkoop van klassieke muziek bleek het Mozarteffect niet teweeg te brengen

tijdens verbale taken, terwijl het geen invloed heeft op opdrachten rond wiskunde of logisch nadenken.

Ten slotte hangt een groot deel van de persoonlijkheid af. Extraverte mensen worden over het algemeen minder gestoord door muziek op de achtergrond dan hun introverte collega's.

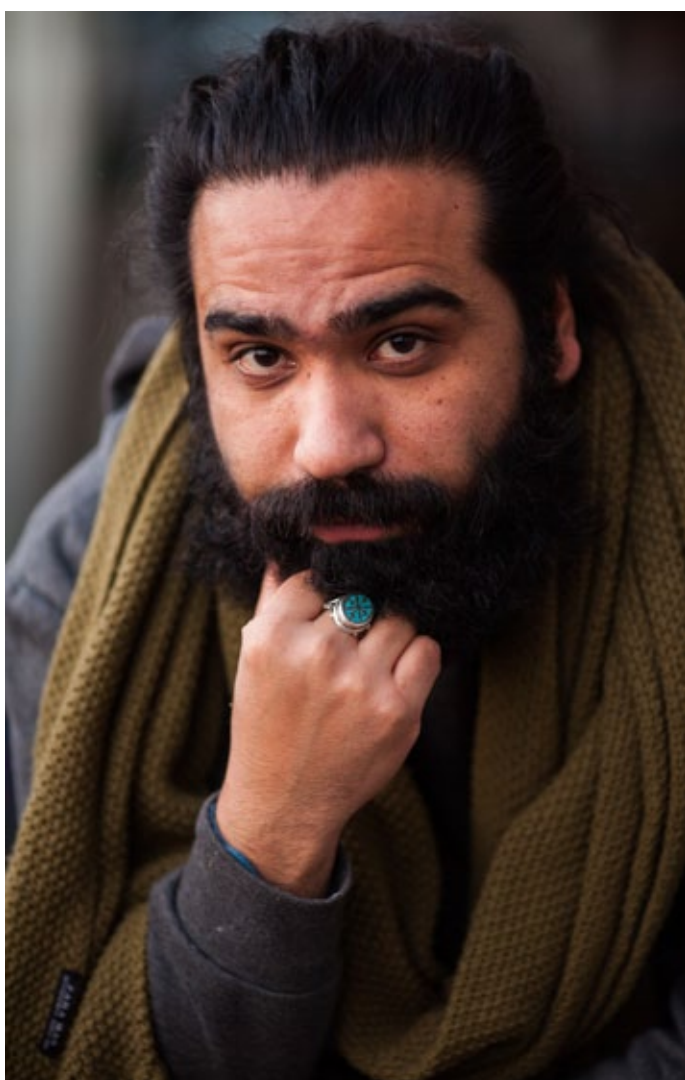
Motivatie

Welbehagen is ook een belangrijke factor wanneer je aan het blokken gaat. Zo kan voor de ene student een gezellige omgeving concentratiebevorderend werken, terwijl de andere zich motiveert met een twaalfde fles cola. Light natuurlijk, want dat is gezond.

Ook muziek kan soms bijdragen tot een beter gemoed tijdens het studeren. Net daarom is het zo moeilijk om muziek eenduidig af te doen als een stoorzender of wondermiddel.

Melina De Dijn, monitor voor de studenten Taal- en letterkunde verklaart: «Sommige studenten kunnen geen achtergrondgeluid verdragen. Dat zijn vaak diegenen die het moeilijk hebben met afleiding in het algemeen: geluiden, een zicht uit het raam, enzovoort. Anderen kunnen net beter studeren wanneer ze naar muziek luisteren. Dat hangt echt van persoon tot persoon af.»

Tot nader order lijkt het erop dat er niet één soort muziek is die slimmer maakt of de concentratie bevordert. Iemand die Mozart verafschuwt, gaat echt niet beter studeren dankzij de 16de pianosonate.

Cultuur

FABULEUS HERWERKT DE METSIERS VAN HUGO CLAUS

“Studeren is mijn prioriteit, theater is mijn passie”

Binnenkort blaast het jong geweld van FABULEUS het werk van Claus nieuw leven in op scène. Drie jonge actrices en de regisseur Carl von Winckelmann praten over studeren, literaire taal en besparingen.

JELSKE ANTONISSEN

Claus is niet meteen de meest makkelijke auteur om te bewerken.

Carl von Winckelmann: «Klopt. Als je ervan houdt, dan valt het wel mee. Dan weet je wat je er goed of schoon aan vindt en is dat je richtsnoer tijdens het herwerken. Een van de dingen die heel belangrijk voor mij was, is de taal op zich. Ik heb heel snel de keuze gemaakt om alleen maar de taal van Claus te gebruiken. Het is niet zo dat ik de situatie en de personages heb genomen en daar dan een theatertekst rond heb geschreven. Elke zin die gezegd wordt, is ook letterlijk een zin uit de roman.»

Ben je niet bang dat je een bepaald soort publiek verliest doordat je je houdt aan de literaire taal van Claus?

von Winckelmann: «Mijn ervaring is dat wanneer de intensiteit en menselijkheid op scène juist zit, de taal ook

begint te werken. De eerste vijf minuten moet je je oren afstemmen. Het is zoals je naar liedjes luistert: bepaalde nummers zijn al meer gelaagd dan andere. Je moet het leesbaar maken naar een publiek toe, maar dat betekent niet dat je rekening moet houden met alle mogelijke angsten

“Als onze voorstelling later was gepland, was die misschien ook geschrapt”

FLOOR VAN BOXEM

over wat er bij het publiek fout loopt.»

Zijn er nog typerende kenmerken van Claus die je hebt meegenomen in je voorstelling?

von Winckelmann: «Ook de soort mensen en de soort wereld. Het Vlaams gemopper van *binnenfretters* zit er heel erg in. Het gaat over wat je jezelf in je hoofd en gedachten kan aandoen. De personages van Claus leunen tegen een muur en denken vanalles, maar gaan dit nooit verifiëren. Ze kijken, mopperen, zijn gekwetst en werken dan door. Ze doen niets constructiefs met die gedachten. Het is een voedingsbodem voor het fenomeen van mensen die na het overlijden van iemand spijt hebben dat ze tegen die persoon toch niet alles gezegd hebben.»

Discipline

Merken jullie iets van de besparingen in de culturele sector?

Floor Van Boxem: «Je voelt wel dat dat hier in OPEK leeft. In december heeft FABULEUS samengezeten met vrijwilligers en ouders om een oplossing te vinden voor hoe het verder moet wanneer er minder geld is. Onze productie beïnvloedt het niet echt.»

Noa Bromley: «Ze moeten vooral schrappen in de pro-

ducties die ze aan het plannen zijn. Dat is wel pijnlijk.»

Van Boxem: «Als onze voorstelling later was gepland, was die misschien ook geschrapt.»

Is het moeilijk om acteerwerk met studies te combineren?

Van Boxem: «Ik vind van wel. Ik heb dit jaar niet al mijn vakken opgenomen en ik moet zeggen dat ik daar heel blij om ben. Alle weekends zitten direct vol en ik moet nu een week vakantie nemen voor de repetities. Je moet wel plannen om het rond te krijgen.»

Laura Achten: «Het is echt discipline hebben. Toen we auditie deden, wisten we wel dat het moeilijk ging zijn om te plannen. Er komt nu een voorstelling in Nederland bij op 30 mei, dat is ook in de buurt van de examens.»

Wat komt voor jullie op de eerste plaats?

Van Boxem: «Op dit moment komt *De Metsiers* op de eerste plaats, ik heb er ook voor gekozen. Maar het is niet zo dat ik hierna er per se nog iets mee wil doen. Ik wil mijn studie afmaken, dat is het plan.»

Bromley: «Voor mij is studie belangrijker. Volgend jaar doen we dit nog steeds, maar dan ga ik ook studeren. Studeren is voor mij de prioriteit, maar theater is wel echt mijn passie.»

37,5 jaar 't Stuc, STUC en STUK

Feest! Het Leuvense STUK is exact 37,5 jaar oud en dat moet gevierd worden. Een onconventioneel jubileum voor een onconventioneel kunstencentrum.

SANDER PELSMAEKERS

Of het nu is om een voorstelling of film mee te pikken, een tentoonstelling onveilig te maken of gewoon zo dicht mogelijk bij de toog te blijven hangen, het STUK is alomtegenwoordig in het Leuvense stadsleven. En dat al sinds 1977, toen de K nog een C was en het vooral als centrum voor studenten diende. Al 37,5 jaar viert en bezingt men er de meest uiteenlopende vormen van cultuur. Nu, in 2015, staat het STUK zelf eens in de schijnwerpers. De hele maand maart kunnen bezoekers met eigen ogen te aanschouwen hoe rijk en divers de geschiedenis van hun geliefde kunstencentrum is.

“Het is allemaal begonnen met het doctoraat van Marleen Brock, dat nu onder de titel *STUK, Een Geschiedenis 1977 - 2015* als boek wordt uitgegeven. Dat heeft ons aan het denken gezet om ook iets te doen rond de verjaardag van ons centrum. Het oorspronkelijke project is in geen tijd uitgegroeid tot een gigantische uitdaging waar we allemaal heel hard aan hebben gewerkt. Ja, we hadden nog een half jaar kunnen wachten tot 38 maar het leek ons eens iets anders om dit te doen. Het is een verjaardag die eigenlijk geen verjaardag is.”

Wat staat er nu allemaal op het programma? Kunstminnend Vlaanderen kan om te beginnen nog de hele

“Het is een verjaardag die eigenlijk geen verjaardag is”

STEVEN VANDERVELDEN
(ARTISTIEK LEIDER STUK)

maand genieten van *a trip down memory lane*. Letterlijk, want het STUK is erin geslaagd enkele van haar sterkhouders terug te halen, alles samengesteld door huidige en ex-medewerkers. Vergaap u aan twee theaterstukken van Jan Fabre, hoor Chris Dercon vertellen of geniet van het Wim Mertens Duo. De liefhebbers van cinema kunnen hun hart ook ophalen met vertoningen van *Pantserkruiser Potemkin* of *Ladri di Biciclette*, om er maar een paar te noemen.

“Sommige van die voorstellingen hebben in hun tijd voor nogal wat controverse gezorgd. In 1983 bezorgde Jan Fabre zijn publiek een koude douche toen hij in het stuk *Het is theater zoals te verwachten en te voorzien was* doodleuk recensies begon voor te lezen. Je moet weten dat die voorstelling normaal gezien acht uur duurt. Ook qua film en muziek is het STUK altijd een vooruitstrevend centrum geweest,” zo zegt historicus Marleen Brock.

Expo

Het blijft echter niet alleen bij literatuur, theater en film. Steven Vandervelden en zijn team hebben ook hard gewerkt aan een expo die talloze hoogtepunten op een rij zet. De grootste uitdaging bestond erin dit op een interessante manier over te brengen naar het publiek.

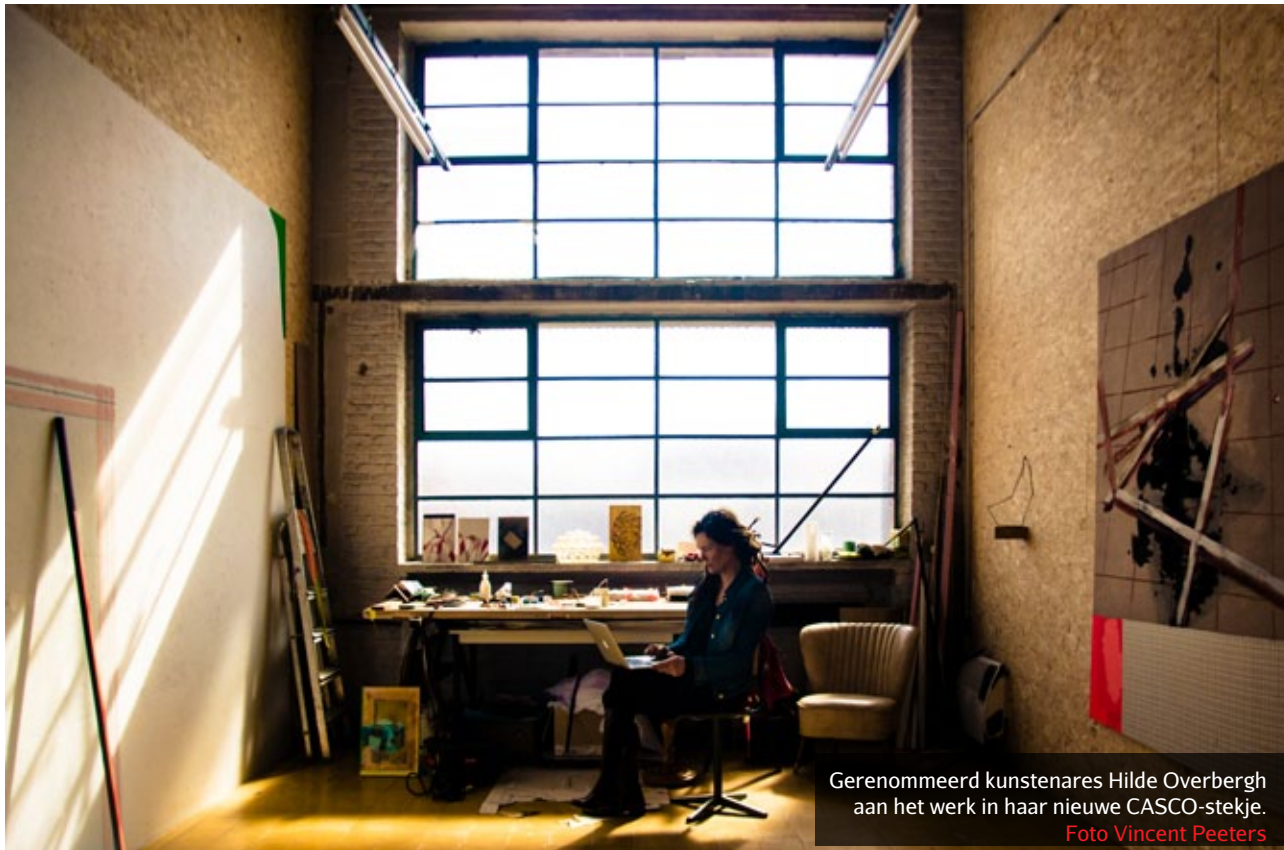
“We hebben lang nagedacht over de manier waarop we de informatie wilden delen. Geen saaie tentoonstelling dus, maar een constructie waar bezoekers kunnen interageren met verschillende objecten via een audiogids. Om dan nog maar te zwijgen van de honderden foto's en filmfragmenten die bekeken kunnen worden. Een jukebox maakt de hele ervaring compleet door muziek af te spelen die hier vroeger te horen was,” vervolgt Vandervelden. “Zo hebben bijvoorbeeld The Cure en Dire Straits hier in een ver verleden nog opgetreden. Er is zelfs een dansvloer aanwezig! Kortom, het is een gigantisch project geworden waarvan het resultaat er echt mag zijn,” besluit Vandervelden.

De cast van de metsiers van FABULEUS.
Foto Kalina De Blauwe

CAS-CO BIEDT ATELIERS AAN VIJFTIEN KUNSTENAARS

Projectontwikkelaar geeft kunstenaars de ruimte

Gerennomeerd kunstenaar Hilde Overbergh aan het werk in haar nieuwe CASCO-stekje. Foto Vincent Peeters

Leuvense kunstenaars zijn naarstig op zoek naar ateliers en repetitieruimte. Het Cas-Co wil die nood ledigen. Met dank aan projectontwikkelaar Virix. “Dit is een teken van goodwill naar het stadsbestuur, als dank voor alle projecten.”

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE EN SAM RIJNDERS

Uit de assen van de loodsen en kantoren op de voormalige Stellasite aan de Vaartkom verrijzen niet alleen kotentorens, yuppielofts en een Albert Heijn. In de schaduw van de voormalige hoofdzetel van brouwerij Inbev vind je het Cas-Co. Daarin vijftien ateliers, een tentoonstellingsruimte en een toneelzaaltje.

“Tijdens een onderhoud met Luc Delrue (directeur M - Museum Leuven, red.) en Steven Dusoleil (voormalig directeur Cul-

tuur van de stad Leuven, red.) kwam de vraag naar ateliers naar voren. Dat stond blijkbaar ook in het beleidsplan van cultuurschepen Denise Vandevort (sp.a, red.),” doet gedelegeerd bestuurder Vic Haenen van projectontwikkelaar Virix de ontstaansgeschiedenis uit de doeken. Virix maakte het gebouw brandveilig en toegankelijk en bracht nutsvoorzieningen aan. Leuven was pardoes vijftien ateliers rijker.

Die waren meer dan welkom. “Leuvense kunstenaars en cultuurhuizen zijn al langer vragende partij om meer

atelierruimtes,” legt Vandevort uit. Daarom riep het stadsbestuur vorig jaar vzw Cas-Co in Leuven. Die baat het gebouw voor Virix uit en verzorgt de verdere inrichting.

Voorzitter van vzw Cas-Co is museumdirecteur Delrue. “Tien van de vijftien ateliers zijn al klaar. Vijf daarvan zijn ingevuld.” Een jury selecteert kunstenaars uit verschillende disciplines. “We willen een evenwicht tussen starters en gevestigde waarden, want *peer-to-peer learning* is voor dit project erg belangrijk.”

Het huidige Cas-Co-gebouw zou na enkele jaren plaats moeten ruimen voor een park. Toch hoopt Delrue dat de kunstenaars kunnen blijven. “Er was een intentie tot slopen, maar er is nu een aanvraag ingediend om de bestemming te wijzigen. Het is ook niet groot hé. Als daar een park komt, dan heeft dat weinig betekenis in het algemene groengegeven van de stad.” Volgens Delrue geniet hij daarin de steun van het Leuvense stadsbestuur.

Dat steunt vzw Cas-Co ook financieel. Vorig jaar kreeg de vzw 10.000 euro subsidies, dit jaar 15.000 euro. “Maar we zoeken ook eigen middelen. De kunstenaars betalen huur voor hun ateliers.” Voor een doorsnee atelier is dat 150 euro per maand. Een marktconforme prijs, klinkt het. “Met dat geld

willen we nieuwe investeringen doen en communiceren over hun projecten.”

Nieuwe investeringen, want de vzw droomt al van Cas-Co 2. “Liefst iets met grote ruimtes voor muzikanten. Maar dat kan ook een rijhuis zijn waar kunstenaar kunnen overnachten.”

Goodwill

Mooie plannen, maar niet iedereen is even enthousiast. Zeger Debyser, fractie-

leider van oppositiepartij N-VA in de gemeenteraad, juicht toe dat kunstenaars ruimte krijgen, maar heeft ook zijn bedenkingen. “In het bestuur van vzw Cas-Co zaten aanvankelijk

“Kunstenaars werken hier wel alleen maar, ze wonen hier niet.” Haenen maakt zich evenmin grote zorgen. “Ze gaan het daar niet tot leefkamertemperatuur verwarmen hé. De

“We willen een evenwicht tussen startende kunstenaars en gevestigde waarden”

LUC DELRUE (DIRECTEUR M-MUSEUM)

meer ambtenaren dan externe personen. Dat is nu aangepast, maar de vraag blijft of stads-ambtenaren dergelijke initiatieven moeten trekken.”

Ook twijfelt hij over de duurzaamheid. “Het is nog niet zeker dat het pand blijft. Misschien komt er een park. Dan krijg je een strijd tussen natuur en cultuur. Sowieso vind ik het jammer dat het gebouw niet geïsoleerd is, enkel glas heeft en elektrisch verwarmd wordt.” Dat laatste strookt volgens Debyser niet met de klimaatneutrale ambities van het Leuvense stadsbestuur.

Die opmerking houdt deels steek, geeft Cas-Co-voorzitter Delrue toe.

kunstenaar zal er niet in hemdsmouwen in putje winter kunnen werken,” zegt de projectontwikkelaar.

Over de rol van die laatste rijzen ook vragen. Op de benedenverdieping van Cas-Co heeft Virix nog steeds een informatiekantoor. Wordt kunst zo geen marketing en imago-tool voor een commercieel bedrijf? Haenen: “Is daar dan iets mis mee? Moeten wij onszelf zomaar pijn doen? Zouden ze het liever niet hebben? Wij hebben marketing genoeg. Dit is eerder een teken van goodwill naar het stadsbestuur, omdat wij in Leuven al veel mooie projecten hebben mogen doen.”

“Je zal er niet in putje winter in een hemdje kunnen werken”

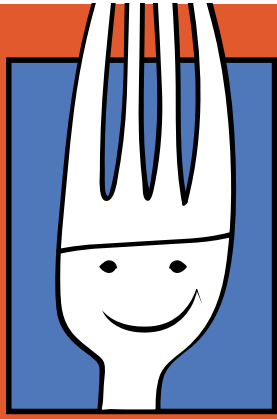
VIC HAENEN (VIRIX)

Wel

35
A2
jaar

Universitaire Werkgroep
Literatuur en Media

- Opleiding** - “Creatief schrijven” (Soc. Wet, KU Leuven)
Start maandag 28 september 2015
Nieuw programma, maandelijks m.m.v. Hans Devroe (UWLM), Nathalie Kovacs (UWLM), Eric Lamens (filmregisseur) en Luc Vanheerentals (Belga, journalistiek).
- “Algemene semiotiek en wereldbeelden” (Lett.)
Start dinsdag 29 september 2015
Maandelijks, m.m.v. Hans Devroe (UWLM), Koen Tackx (nieuwe media) en prof. Joris Vlasselaers (KU Leuven).
Overzicht van huidige richtingen in het denken, taal, wetenschap, kunst, media...
- Wedstrijden** - Essay i.s.m. Stad Leuven (insturen vóór 15/12)
- Flitsverhaal-Prozagedicht i.s.m. Lions Club Leuven Erasmus (idem)
- Tijdschrift “WEL”** Verhalen, poëzie, essays en actualiteit (abo €16)
- Info/inschrijvingen** Tel 016/22 93 24 - mail postuwlm@yahoo.com, uwlm.be - Facebook

ALMA

Wist je dat?

Je kan bij Alma elke dag een goedkope dagschotel eten.

Wist je dat?

Je kan bij Alma ook terecht voor lekkere broodjes.

Wist je dat?

Er zijn 9 Alma's in Leuven.
Er is er dus altijd eentje in je buurt!

scan deze QR code en word alvast fan op

One man's trash is another man's treasure!

Inzameling en verkoop van tweedehands goederen met een enorm en steeds wisselend aanbod!

de kringwinkel

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

AL 15 JAAR DE GOEDKOOPSTE
FUIFZAAL VAN LEUVEN
ALBATROS
F U I F Z A A L

BOEK NU AL VOOR
VOLGEND ACADEMIEJAAR!

355 PER AVOND, 250 EURO TIJDENS HET WEEKEND OF
VOOR KRINGEN DIE AANGESLOTEN ZIJN BIJ LOKO,
OF 180 EURO VOOR EEN CANTUS

Bij elke vierde fuif van een vereniging binnen het zelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. Dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

CENTJE BIJVERDIENEN?
WIJ ZOEKEN STEEDS
AVONDVERANTWOORDELIJEN.

RESERVATIES EN INLICHTINGEN: 016/22.31.09 OF ALBATROS@LOKO.BE
WWW.LOKO.BE/ALBATROS

KULEUGEN

Satirische rubriek

Ook Alma neemt deel aan Dagen Zonder Vlees

"Wij gebruiken nooit écht vlees" knipoogt Alma-CEO Daniël Lips

WIJFFIES TE AMBITIEUS? GENDERQUOTA? Rudy's Glazen Plafonds™

Vandaag besteld, morgen geplaatst!

Speciale vrouwendag korting

NIEUW IN DE KULEUGEN BUREAUMATERIAAL-SEKSSHOP

DE GENIETJESMACHINE™

Voor hem & haar

SLAAPPROBLEMEN? DE OPLOSSING BESTAAT!

BEST OF LEUVENS NACHTLAWAAI VOL. 1

BESTEL NU!

!INCL. ALLE KLASSIEKERS!

- ♪ 'T IS STIL AAN DE OVERKANT
- ♪ ZEG NEEN TEGEN NACHTLAWAAI
- ♪ 1,2,3 HOLLANDSE HOEREN
- ♪ INTRO VAN SEVEN NATION ARMY
- ♪ YOU'LL NEVER WALK ALONE

EN NOG VEEL MEER ZAT GEBRAL!

PARENTAL ADVISORY EXPLICIT CONTENT LOKO

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 41 - Nummer
Maandag 2014

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Roderik De Turck

Redactiesecretaris & V.U.:
Margot De Boeck
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Paul-Emmanuel Demeyere,
Simon Grymonprez, Jasper
Van Loy, Heidi Van Rompuy,
Kalina De Blauwe, Quinten
Evens, Karel Peeters

Schrijvers: Thomas Cliquet,
Sander Pelsmaekers, Sam
Rijnders, Yentl Cooreman,
Tom Otten, Niko Wuyts, To-
bias Geerinckx-Rice, Janne

Vandeveld, Sofie De Coker,
Thomas Hendrickx, Jelske
Antonissen

Fotografen: Karolien
Wilmots, Vincent Peeters,
Thomas Thielemans, Serena
Corio, Simon Leclercq,
Kwong Gueng To, Dais Cal-
lari

Tekenaars: Karolien Favo-
reel, Jeroen Baert

Dtp: Roderik De Turck,
Korneel De Schamp, Margot
De Boeck

Eindredactie: Margot De

Boeck, Roderik De Turck

IT:
Joachim Beckers, Pieter
Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - Margot De
Boeck, info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Coldset Printing Partners
(Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Overschri-
jvingen op rekening- nummer:
001-0959719-77
Redactievergaderingen vin-

den iedere vrijdag plaats om
16 uur en staan open voor
iedereen. Alle geïnteres-
seerden (tekst, foto, lay-out)
zijn welkom op het redac-
tiadres. Lezersbrieven kun-
nen tot vrijdag 14 uur, liefst
mailsgewijs, ingezonden
worden op het adres: veto@
veto.be. De redactie behoudt
zich het recht reacties in te
korten of op het internet te
publiceren.

Dirk De Wachter

“Ik wil de advocaat van de stemlozen in deze leukigheidstijd zijn”

Met zijn lange manen, indringende blik en bevlogen woorden is het etiket snel gekleefd. Dirk De Wachter is de rockster van de Vlaamse psychiatrie. Al drie jaar grijpt zijn 'Borderline times' de tijdsgeest bij de keel.

SAM RIJNDERS EN
RODERIK DE TURCK

We ontmoeten De Wachter in zijn bureau in het Universitair Psychiatrisch Centrum in Kortenberg. Daar ontving hij steeds meer patiënten. Daar kwam *Borderline times* ter wereld.

Een epidemie van depressies en andere psychiatrische patiënten deed u naar de pen grijpen.

Dirk De Wachter: «Meer en meer mensen kunnen niet mee. Een op vier kampt op een bepaald moment in z'n leven met een depressie. Vandaag zitten 110.000 Belgen thuis omdat ze langdurig werkonbekwaam zijn omwille van psychiatrische redenen.»

«Niet alleen zij, maar de hele maatschappij lijdt daaronder. Toch stellen we ons nauwelijks fundamentele vragen. We willen hen vooral zo snel mogelijk oplappen en "activeren". In deze succesmaatschappij zou iedereen gelukkig en alles fantastisch zijn. Elk moment is *party time*. Waarom vallen er dan zoveel mensen uit de boot? Waarom horen we ze niet? Op Facebook is dat laatste zeer letterlijk: je kan niets 'niet leuk vinden'. Als psychiater wil ik de advocaat van de stemlozen in deze leukigheidstijd zijn.»

U zoekt naar fundamentele oorzaken, maar zijn veel diagnoses niet ongegrond? Wat onze samenleving "normaal" noemt, wordt steeds enger. Rouw of liefdesverdriet worden al te gauw depressie.

De Wachter: «Jullie hebben duidelijk al veel van mijn werk gelezen. (*lacht*) Maar we mogen niet cynisch worden. Soms klinkt het: "Die mensen mankeren eigenlijk niets. Men smijt met diagnoses, waarna ze op hun luie krent zitten en profiteren." Dat is een gevaarlijke analyse.»

«Wie met z'n ouders of lief in de knoop zit, kan niet op Facebook terecht, maar belandt in de professionele hulpverlening. We moeten niet alleen daar, maar ook binnen vriendschappen en families zorgen voor wie achterblijft.»

«Ook het studentenleven verkrumelt. De universiteit moet initiatieven als *Mindmates* (waarmee de KU Leuven studenten wil aanmoedigen om over problemen te praten, red.)

Foto Karolien Wilimots

nemen, want vanzelf gaat het niet meer. Aan mijn faculteit (*de faculteit Geneeskunde, red.*) kiezen mensen al heel jong voor hun carrière. Ik heb niets tegen goede studenten die goede punten willen, maar het gemeenschapsleven verdwijnt. Er blijven alleen wauw-achtige piekmomenten over. Fijn voor wie zich goed voelt, maar de rest loopt verloren.»

Brave studenten

We worden om onze oren geslagen met cumulatieve studie-efficiëntie en quadrimestersystemen. Dan rest er nauwelijks tijd voor sociaal engagement.

De Wachter: «Dat is een heel groot probleem en ik sta aan jullie kant. Wij (*professoren, red.*) hebben publicatiedruk, jullie hebben onderscheidingsdruk. Gelukkig heeft onze rector (*Rik Torfs, red.*) daar oren naar.»

«Maar de druk komt niet alleen van bovenaf. Het is niet louter 'het systeem'. Jongeren zijn ambitieus. Op hun twintigste maken ze zich al zorgen om pensioensparen, een hypotheek en de grootte van hun auto en zwembad. Natuurlijk maak ik er een karikatuur van, maar wij zijn "het systeem".»

Zijn jongeren niet gewoon kinderen van een cultuur waar succes en mislukking hun eigen verantwoordelijkheid zijn?

De Wachter: «De samenleving vergeet inderdaad hoeveel *chance* iemand met succes heeft. Meestal had die gewoon het juiste idee op het juiste moment. Dat je slim bent, is niet jouw verdienste. Het is een geschenk van de natuur. Je moet hard werken,

maar je moet ook de *chance* hebben. En als iemand faalt, dan gaan we verbreinen en psychiatriseren. Dan moet er wel wat mis met je zijn.»

«Toch vind ik dat studenten veel te braaf en te dociel zijn. Ik ben te jong om *soixante-huitard* te zijn, maar waar is jullie kritische zin?»

Facebook domineert het internet en ons sociaal leven. Wegen enkele kritische geesten op tegen zo'n conformerende kracht?

De Wachter: «Alessandro Baricco (*Italiaans schrijver, red.*) heeft het daarover in zijn werk *I barbari*. Volgens hem moeten we stoppen met

“Ik ben zo blij dat jullie hier zijn, want ik begin zelf oud te worden”

jammeren over hoe sociale media het menselijk contact kapot maken. We moeten nieuwe media gebruiken om te verbinden. Vakantiefoto's kunnen heel fijn zijn, maar laat ons daar ook aan maatschappijkritiek doen en tegen schenen schoppen.»

Hoeveel maatschappijkritiek past er in 140 tekens? Baricco zelf

heeft 224 pagina's nodig voor zijn gedachtegoed.

De Wachter: «Akkoord, in dat geval zijn nieuwe media slechts een aanzet. Ook de laatste pagina van *Veto* is veel te weinig. Maar je mag niet cynisch worden. Dan is alles dood.»

Onze cultuur ademt tegenwoordig ironie en cynisme.

De Wachter: «Cynisme dreigt bij de jongere generaties de bovenhand te nemen. Daarom schreef ik ook een boek over liefde. (*Liefde, een onmogelijk verlangen, red.*) Een niet-ironisch boek, want ironie is inderdaad de ziekte van onze tijd. Ik begrijp dat ergens wel. Het is een overlevingsmechanisme in een tijd die kwetsbaarheid genadeloos afstraft, maar tegelijkertijd duwt ironie die kwetsbaarheid in een patiëntenpositie.»

Bart Peeters achterna

Misschien zit de tijdsgeest gewoon tegen. Even doorbijten en dan komen we er wel.

De Wachter: «Ja, maar ik wil die verandering duwen. Ik heet De Wachter, maar ik wil niet wachten. Anders dendert de wereld zelfgenoegzaam voort tot het vastloopt. Dan zitten de restaurants vol, maar ook de psychiatrische ziekenhuizen. Laat ons nu het nog goed gaat een jonge generatie mobiliseren. Het is haar opdracht om kritisch te kijken. Een studentenblad als *Veto* is daarvan het perfecte voorbeeld.»

«Mijn opdracht? Jullie waarschuwen. Daarom spreek ik in

zodat elk cultureel centrum van het land, Bart Peeters achterna.»

Hoeveel culturele centra u ook afdweilt, er lijkt weinig te bewegen.

De Wachter: «Dat frustreert mij, maar ook Paul Verhaeghe (*Gents psycholoog en auteur van Identiteit, ook een bestseller over hetzelfde thema, red.*). Wij worden opgevoerd als interessant en boeiend, maar de *fond* van het systeem blijft dezelfde.»

«Ik weiger echter een cultuurpessimist te worden. Er beweegt wel degelijk wat. Het doet mij dan ook veel plezier dat jullie hier zijn. Toen ik *Borderline times* schreef, dacht ik dat enkel oude professoren mij zouden lezen. Maar ook jonge mensen kennen het boek. Sommigen vinden dat ik overdrijf, anderen dat ik niet radicaal genoeg ben. Maar de ideeën leven.»

«Er zullen altijd twee onderstromen in de mens zijn. Een solidaire, verbindende onderstroom en een egocentrische, destructieve onderstroom. Het is de taak van intellectueel gevormde mensen om de onderstroom naar de goede kant te duwen. Meer kunnen we niet doen. Ik kan alleen maar Stéphane Hessel (*voormalig Frans verzetsstrijder, nu andersglobalist en auteur, red.*) aanhalen. *Indigniez-vous! Engagez-vous!* Ik ben zo blij dat jullie hier zijn, want ik begin zelf oud te worden.»